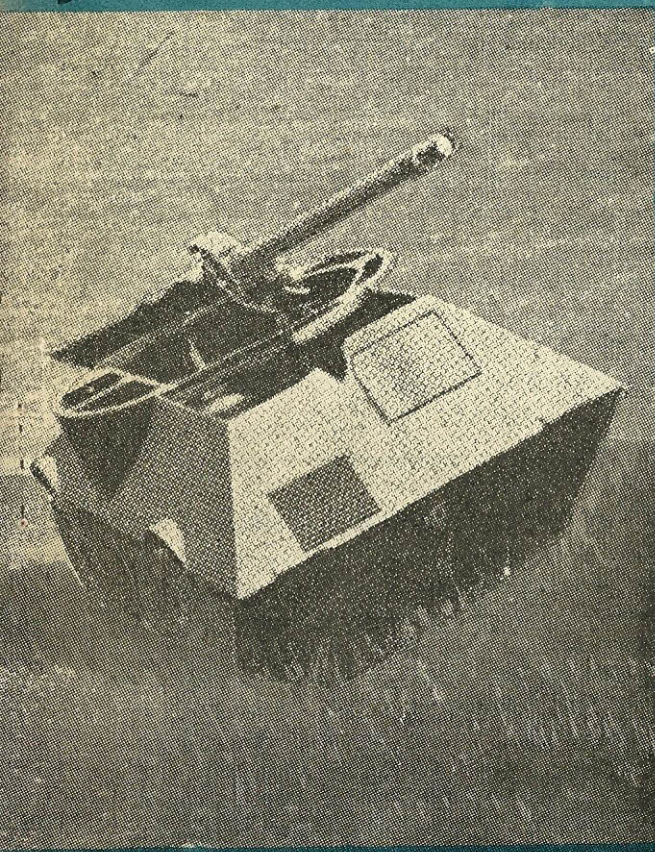

צקלון

צבא הגנה לישראל
הוצאת «מערכות»

צקלון

לקט תרגומים

תוכן הענינים

הגני-ברני ס.ל.א. מרשל 3	הפטרול שגורלו נחרץ
הקול-לויט ב.ב. הובאץ 17	האמת על הרגלים-המשוריינים
אנ. שורץ 27	צבא מיליציוני בעידן האטום
הקול-לויט ב.ג. סקארדון	מיצד היית עושה זאת אתה
37	מדף הספרים

צבא הגנה לישראל
הוצאת «מערכות»

«מערכות»

בית ההוצאה של צבא הגנה לישראל

עורך ראשי: סא"ל אלעזר גלילי
סגן עורך ראשי: סא"ל גרשון ריבלין
«מערכות»: קצין עריכה סרן משה ברימר
«צקלון»: קצין עריכה שרגא גפני

ספרים להנצחת החייל: העורך ראובן אבינעם

מוכירת המערכת: מרים נתנאל

המנהל: יוסף דקל
עוזר למנהל: יוסף אלקוני

המערכת והמנהלה: הקריה-ת"א, רח' ג' מס. 1

תמונת השער

«מאקאר» — קנה-מוגבל-רתע מתנייע שביצרי חדש

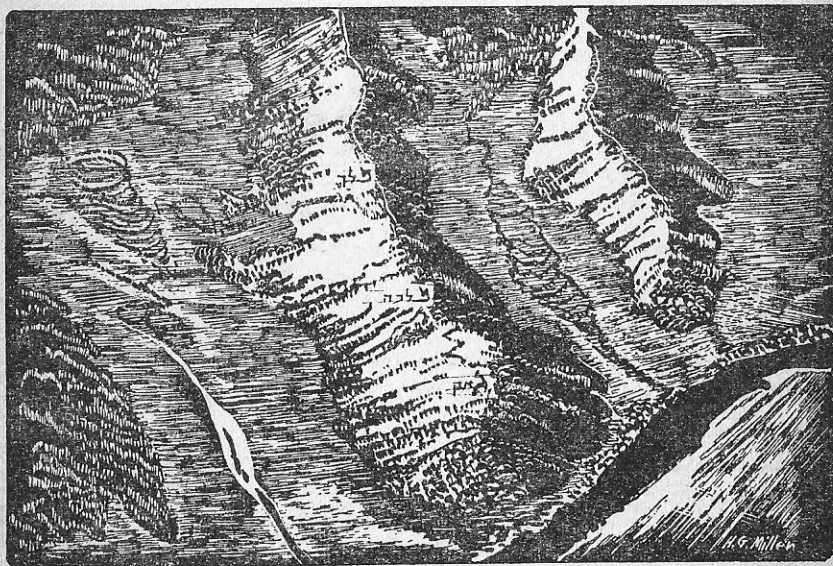
בן 90 מ"מ, ומשקלו 340 ק"ג. מהירות הלוע — 600 מ' לשנייה. יורה לשוחים 800 מ' — 1000 מ' קלעים מיוצבים-סנפירים. נמצא עדיין בתהליכי הניסוי-הפיתוח, ומיועד לשימוש ביחידות הרגלים-המשוריינים וצייד-הטנקים של הצבא השביצרי. ביהח"ר «מובאג» פיתח בשביל הנעת הקנה-מוגבל-הרתע הנ"ל כלי-רכב משורין זחלי. משקל כלי-הרכב כשהוא טעון לקרב — 6,7 טון. אורכו 5,22 מ'. רוחבו 2,1 מ'. גובהו עד לנקודת-האיזון של הקנה-מוגבל-הרתע — 2 מ'. המנוע מטיפוס «אוסו» — בן 6 צילינדרים, ובעל 136 כוחות-סוס — מעניק לרכב מהירות של 80 ק"מ לשעה. לכל גלגל מארבעת גלגליו חיבור מנועי מיוחד. כשמופעל הניהוג בארבעת הגלגלים מעגל-הסיבוב החיצון שלו הוא 7,5 מ'. כושר הטיפוס שלו הוא 33° במהלך רגיל, ו-74° במהלך המיוחד.

הפטרוול שגורלו נחרץ

הגנרל-בריגדיר ס.א.ל. מרשל

בעלות האור הראשון נתכנסנו בבונקר הפיקוד שעל הרכס הגדול, ליד הכפר החרב סוקאגא, בקוריאה.

היה זה ב-19 במאי, 1953. מלבד מפקד הדיביזיה היו כל הנוכחים האחרים אנשי רגימנט הרגלים ה-31, אשר לו עבר יחיד ומיוחד במינו: מעולם לא שירת, ולו גם יום אחד, בתחומי ארה"ב. מגמתנו היתה — לערוך תחקיר. רצינו לדעת, במידת האפשר, כיצד ארע הדבר שפטרוול שלם של אמריקנים נקטל, וכל איש מאנשיו גוע באותו אורח עצמו.

שלוחת „מלך“-„מלכה“-גאק“ נתמשכה כמעט עד הנהר

מקורות ומחברים

(הארות והערות לקורא)

הפטרוול שגורלו נחרץ מאת הגנרל-בריגדיר ס.א.ל. מרשל

רבות הן פרשיות-המלחמה שנשארו מעורפלות מחמת שכל משתפיהן נהרגו; אך חידה מחרידה כחידת „הפטרוול שגורלו נחרץ“ — מעשה שנתרחש בשנות מלחמת-קוריאה — היתה בשעתה בכל-זאת בגדר חידוש, בחוסר-פישרה הגמור. לא נמצאה שום דרך הגיונית להסבירה; אפילו לניחוש לא נתנו מסיבות המעשה אחיזה. מפענח החידה הוא אמן משחזרי פרשיות-הקרב, הגנרל-בריגדיר האמריקני ס.א. מרשל. כדרכו, מצרף הוא אף לקחים מאלפים לפרשה זו, המובאת כאן מתוך ספרו — שעתידי לראות-אור בעברית, בהוצאת „מערכות“ — „גבעת קדל-החזיר“ (Pork-Chop Hill).

האמת על הרגלים-המשוריינים מאת הקול-לוט' ב.ב. הובאץ

מאמר זה בא לתקן — ויש אף להזים — תפיסות מוטעות או מסולפות הרווחות בקרב הרגלים-המשוריינים והסנקאים בדבר תכליתו, תפעולו והיקף-יכולתו של צות-חילות-משולבים שריוני-רגלי. למי הבכורה בצות זה? מה קובע את קצב תנועתו ופעולו? מה נדרש ממפקדו? האם נושא-הגייסות-המשורין הוא „טנק“ — או משאית-בעלת-מחפה? אלו הן אחדות מן השאלות שהמחבר מציגן — ומשיב עליהן. לקוח מתוך ירחון-הכוחות-הלוחמים האמריקני „צבא“ (Army).

צבא-מיליציוני בעידן-האטום מאת אר. שורץ

הצבא השביצרי נחשב לאבטיפוס של הצבאות המיליציוניים החדשים, אשר אליהם מתייחס מבחינות לא-מעטות גם צה"ל. בצל „הפטריו האטומית“ מעריך עתה גם הצבא השביצרי מחדש את מצבו — ומבקש להתאים עצמו לצרכי מלחמת-העתיד. בעל המאמר מסמן דרכים לכך. מאמרו לקוח מתוך כתב-העת השביצרי „הסקירה השביצרית על הנעשה בעולם“ (Swiss Review of World Affairs).

כיצד היית עושה את אתה? מאת הקול-לוט' ב.נ. סקארדון

הפעם — לא בשריון המדובר כי אם ברגלים: בעיות למפקדו של פטרול-לילה רגלי ולאנשיו, כפי שהן מתייצבות בסדרה שלמה של מצבים שונים, שכל פטרול עלול להמצא בהם או בשכמותם. המקור הוא בטאון ביה"ס-לרגלים של צבא ארה"ב „רבעון ביה"ס-לרגלים“ (The Infantry School Quarterly).

ככל יחידות הרגלים בקו פטרל גם הגדוד הראשון לרגימנט ה-31 לילה לילה את הגיא שהבדיל בינו ובין שטח האויב. מגמת כל הפטרולים היתה לשבות שבויים ולהתחקות אחר תנועות האויב.

כדי לרדת הגיאה היו הפטרולים נעים בשבילים המתעקלים מטה במורד הרכסים המתמשכים לתוך הגיא. משהיה פטרול מגיע לתחתית הגיא היה נערך בהגנה היקפית על איזו תלולית, כדי להפיל במארב, או ליירט, כל קבוצה סינית שתנוע לעבר הקו הראשי.

כדי להקל על הבקרה ניתנו שמות לתלוליות שעל הרכסים המשתפלים לגיא. פלוגה א' מרגימנט הרגלים ה-31 ישבה לרוחבו של הרכס אשר ממנו נתמשכה לגיא השלוחה שתלוליותיה קרויות היו בשמות הלקוחים מקלפים — "אס", "מלך", "מלכה" ו"ג'אק".

ארבעה לילות קודם לכן ירד פטרול של פלוגה א' עד לתלולית "ג'אק" ונערך שם בהגנה היקפית, להמתין לאויב. אולם הסינים הערימו עליו. למארב האמריקני הושם מארב שכנגד, והוא נלכד באש צולבת וכמעט הושמד — רק שלושה מאנשיו חזרו שלמים בגופם.

ואילו הפעם שוגרו לשטח ההפקר שני פטרולים. האמריקנים לא רצו ליפול בשנית באותה מלכודת שטמנו להם הסינים; ושמו סבורים היו כי הם עצמם עשויים לשחק עם הסינים, כשם שהללו שיחקו בהם.

האמריקנים החליטו לשגר פטרול בחצי-העוצמה (10 איש) לשלוחת "אס" — "ג'אק". הפטרול יתמקם בתלולית "מלכה", שבשני שליש המרחק לתחתית הגיא. משימתו תהיה "כוננות" בלבד — כלומר, הוא לא ישאף למצוא אויב ולאסור קרב עליו, אלא יהיה בכוננות להושיט עזרה, בעת הצורך.

באותו זמן עצמו ינוע פטרול במלוא-העוצמה (20 איש) לאורך השלוחה שבחזיתה של פלוגה ב' — שלוחה המקבילה לשלוחה שבחזית פלוגה א'. הפטרול ירחיק עד תחתית הגיא. יערך להגנה וידמום. שלוחת פלוגה ב' נמצאת מימין לשלוחת פלוגה א', וסופה היה סמוך יותר לשטחו של האויב, אם הסינים יתפתו לחזור אל שלוחת "אס" עד-"ג'אק", בשל ההצלחה הקודמת שנחלו ב"ג'אק", לא זו בלבד שימצאו את התלולית הזאת בלתי-תפוסה, אלא שבדרכם אליה יאלצו לעבור על פני חזיתו של הפטרול מפלוגה ב'.

זו היתה התכנית, ותנועת שני הפטרולים לגיא נערכה במדויק על פיה. מפלוגה ב' יצא פטרול בן עשרים איש בפיקודו של הלוטננט באג'אמין ל. קולינס. מאחר שמשימת הפטרול של א' לא נחשבה אלא כתרגיל מסע לילי

בשטח גבעי, צומצם הפטרול לעשרה אנשים בפיקודו של רב-טוראי בן 21 — אוטיס אלפורד.

בקוריא רבים לילות כאלה בשלהי עונת האביב. על פסגות הרכסים הגבוהים יותר האויר צלול והכוכבים מרהיבים עין. בשקוע החמה מתנשאים אדים מבריכות האורז שבגאיות ומתעבים עד מהרה לכלל ערפל. המראה מלמעלה אינו מטיל חרדה בלבבות. הגיא שלמטה עלום מן העין.

קולינס הוליך את הפטרול שלו לדרכו תשעים דקות לפני הצות. הנתיב נתמשך הישר במורד השלוחה, והם פסעו בו בשורה עורפית. למען יוכל מוצב-הפיקוד להתחקות אחר התקדמותם נקבעו בנתיב חמש נקודות-דיווח — "שמפניה", "בירה", "שיכר", "סקוטץ" ו"ג'ין". מקץ ארבעים דקות הגיעו ל"שמפניה". לזמן זה ידע קולינס כי מזג-האויר יגוד אותו במידה שיגוד אותו האויב. הן הראות והן הפטרול הגיעו לתחתית.

בנקודת-דיווח "שמפניה" נחצה הפטרול. קולינס הוליך את מחציתו ל"בירה", בעוד המחצית האחרת משתהה ב"שמפניה", למען יעמוד רווח בן 135 מטרים בין שתי הקבוצות. בנוען בשטח האויב. עם קולינס נמצאה קבוצת ה"הלם". קבוצת ה"סיוע" סרה לפיקודו של הטוראי לוי ז'. בירצ'ילד — אינדיאני שהתנדב למשימת הלילה משום שירה בשוגג בסמל, בשעות אחה"צ, ורצה לטהר מצפונו.

נקודת-הדיווח "בירה" היתה עץ צפצפה גבוה וערירי, המודקר מתוך הצמחיה שכסתה את תחתית מדרונו של הרכס הגדול. בבוא קולינס אצל האילן הרם, לפתע פתאום נחצה מסך הערפל, כאילו עבר בו משב שבא מן הגיא. בריחוק כ-70 מטרים ממנו, בשמאל חזיתו, בתחתית הערוץ שבין שתי השלוחות, ראה שני אנשים.

בטרם הספיק להביט שנית, או להפנות שמה תשומת לב של זולתו, נסגר מסך הערפל. הוא התקשר עם מפקדו, הלוטננט אי. ה. פאדריק, ואמר, "חושב שראיתי שני אנשים; חושב שהם אויבים". פאדריק השיב, "אתה טועה, בודאי. הם בודאי אנשי הפטרול האחר". שאל קולינס, "מדוע אינך מתקשר עם עמדת-שמוע 6 ומברר זאת?". פאדריק עשה כן. אנשי עמדת-שמוע 6 (ראה מפה) אמרו שלא ראו דבר. הרב טוראי אלפורד השיב כי אנשיו נמצאים על התלולית שהוקצתה להם, וכי לא משו כלל ממקומם. באשר לסימנים על נוכחות האויב אמר אלפורד, "שלילי, אין קול ואין תנועה".

בין אם דמיונו של קולינס הוליכו שולל ובין אם לאו, הרי תחושתו אותו לילה עמדה בניגוד גמור לזו של אלפורד. אוזנו קלטת את רחש האדמה הנממכת בנעלי אנשיו, ואת משב הרוח הקלילה העוברת בדשא. אולם נקלטו בה קולות

מזאת, שכשם שאלפורד רואה את קולינס, כן ראה קודם לכן קולינס את אלפורד. הגיוני ביותר, אך עדיין משגה.

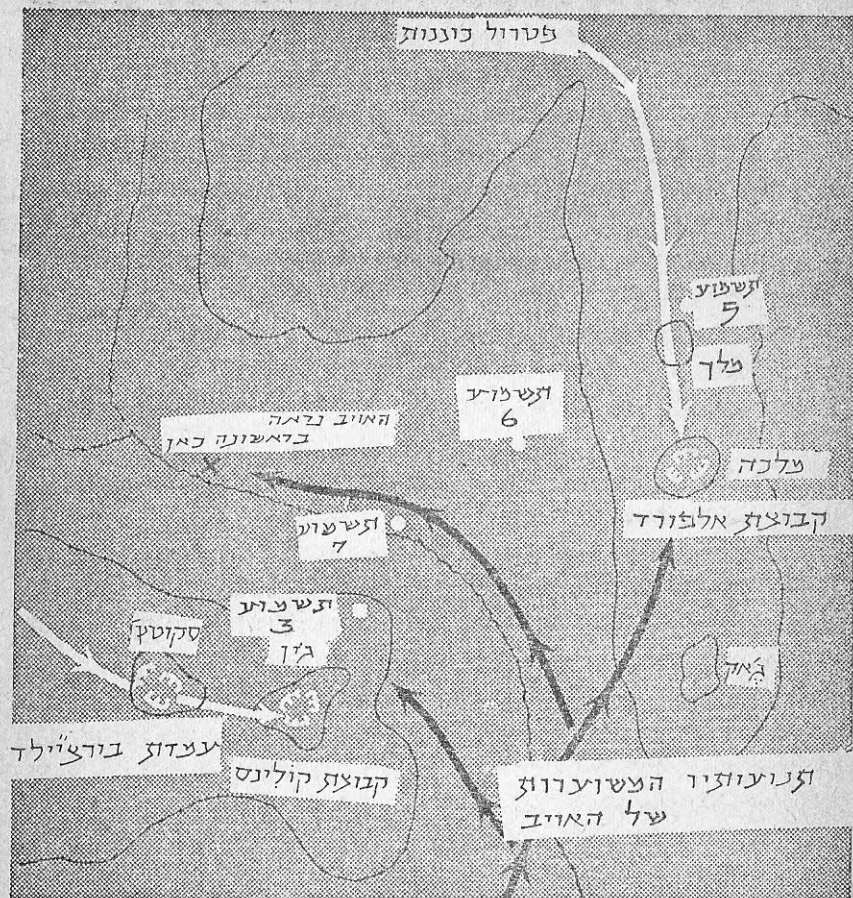
כאשר הועברה ידיעה זאת על ידי פאדריק לקולינס, ניצב קולינס מהסס על עמדו כחמש דקות. הוא נדאג בשל אי-היכולת לבטא את תחושת הסכנה שאפתהו, ובשל שפאדריק אינו סומך ביותר על דעתו. לבסוף הפטיר לאנשיו, "ננוע הלאה, לשיכר".

בהגיעו לנקודת-דיווח זאת, התקשר עם פאדריק ושאל "האם עמדת-תשמוע 6 רואה אותנו עכשיו?" מקץ כדקה השיב פאדריק, "לא. לך, איפוא ללגום מעט ג'ין". לזמן זה היתה לכל אחד משני קצינים צעירים אלה סברה מנוגדת לזו של חברו בדבר משמעותה של התשדורת האחרונה. מבואו של קולינס בשלום ל"שיכר" הסיק פאדריק כי קולינס טעה בדווחו נוכחות סינים באגפו. לאי-שבימקום-עצמו, לקולינס, פירושו של דבר היה כי נאמר לו מתוך גמחנות להמשיך בדרכו אל היעד, כשהוא מותר בעורפו כוח אויב.

קולינס סבור כי אותו רגע צריכים היו להורות לו לנוע לאגפו ולסרוק את השיחים כדי למצוא את האויב שעליו דיווח. בתנועתו ל"ג'ין" יתא עליו לקדם את קבוצתו של בירציילד ל"סקוטץ", כפי שנאמר בתוכנית המקורית, ובזאת תושלמנה כל התנועות. כך יימצא כל הפטרול כולו כ-170 מטרים מעבר למקום בו נצפו הסינים בראשונה.

בעמדות הסופיות נמצא ההלם מרוחק כ-63 מטרים מן הסיוע. שתי התלוליות, "ג'ין" ו"סקוטץ", גובהן היה שווה — כ-70 מטרים מעל תחתית הגיא. קולינס, בהרגישו כי הסכנות החמורות של הלילה אינן מרשות הערכות מקובלת של הכוח, ארגן את הפטרול בשני ראשי חץ, חודו של האחד מול חודו של האחר. הוא ובירציילד נמצאו איש-איש בקצה החוד שלו. בטוח צעקה זה מזה. אם יסתערו הסינים דרך הערוץ שביניהם יוכלו שני אגפיהם של שני ראשי-החץ להסתייע הדדית באש. התארגנות מניה-יוביה היתה זו — חפזה מאוד — ואולי יש להודות על כך שלא הועמדה במבחן.

במשך כארבעים דקות האזין קולינס וזיעה קרה בוקעת מעורו. ירד דלף, והגם שגברו משבי הרוח, התעבה הערפל עוד יותר. לא ניתן לו להרחיק לראות אלא עד עשרה מטרים. אולם אוזנו הוסיפה לקלוט רחש כמעט בלתי נשמע. במיוחד נדאג מפני המתרחש בשמאלו. לא משום שהגה בקבוצתו של אלפורד, אלא-משום שבעבר ההוא ראה לראשונה את הסינים. הלך איפוא, לשם, בהרחיקו כשלושים צעד במורד התלולית, אוזנו קלטה — בודאות גמורה — את נשימתה העצורה של קבוצת אנשים שבתוך הערפל, בשלישית-נפער מסדרון-משבי-הרוח בערפל, ונתגלו

מפת איזור הפטרול

קלילים אחרים, שלא ניתן לו להסבירם, ושבקעו ועלו מכל עבריו — נפץ זרדים ומשק בגדים. הוא חש שהאויב סמוך אליו עד כדי נגיעה. בבירציילד שמאחוריו חלפו מחשבות דומות לשלו. אלא שמניעתה היו שונים. הוא נרכן לתוך הערפל. מרחח; אחרייכן סיפר, "הרחתי אותם". שוב תעתע בהם הערפל. לדקות ספורות נתפוגג מבין שתי השלוחות, וחשף לעיני אלפורד את צלילת אנשי קולינס. כך דיווח באלחוט לפאדריק, והלה הסיק

לעיניו, כבאורו של זרקור, ששה אנשים. בן-רגע נגזר המראה, והוא נותר סעור ספקות, אם אמנם ראה את אשר הוא מדמה שראה.

הוא רץ חזר אל פסגת התלולית בהרגישו עוד ברוצו כי אין אנשיו ערוכים כיאות כלפי נקודת הסכנה, ובהחליטו שלא יאבד רגע ולא יסוך מאמץ ויפנה אותם מיד לעומתה. בעמדתו האישית שלו נמצאו מרגמת 60 מ"מ ושתי פצצות, שהביא עמו מן הגבעה. כחצי דקה נקפה קודם שעלה בידו להפעיל את המרגמה. בהירות הפצצה צעק, "פקודת עין על האגף השמאלי". הפצצה התפוצצה הישר במקום בו ראה, לדעתו, את ששת הסינים, אולם הרעם והלהבה לא חשפו דבר. מכאן ואילך העיקה הדממה כפל כפליים, וכמעט שהחליט כי דמיונו התל בו.

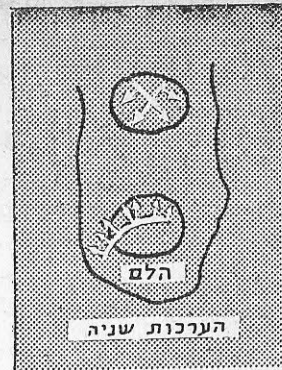
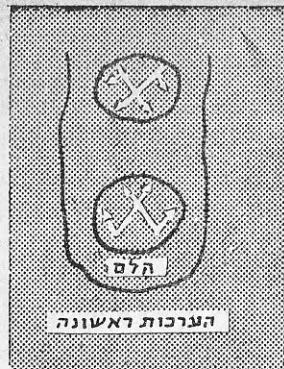
במשך דקות אחדות שמר על קור רוחו. הוא לא טרח לומר לאנשיו את אשר ראה, כסברתו, גם לא שידר לפאדריק כי ירה פצצת מרגמה בתקוה להפחיד את האויב, שמספרו עלום. ואילו פאדריק ראה את התפוצצות הפצצה מעמדתו שעל פסגת הגבעה ובמבוכה מלמל לנפשו, "מה זה, לכל הרוחות?"

סוף-סוף גבר החשד על ההיסוס. קולינס שאל את הרץ שלו, הטוראי וולטר אי. בוש, "הגד, האם אני מטורף, או שגם אתה שומע משהו?" בוש ענה, בדאגה יתרה, "בטח שאני שומע, כבר יותר משעה שאני שומע את זה. משהו מוזר מאוד קורה שם". מילים מוודאות אלה, מפי חייל פשוט, היו כל אשר נדרש לו לקולינס כדי לחזור לשיווי משקל, ואישרו את החמורות שבמחשבותיו בדבר מצבו, אף סילקו את פיקפוקי המנקרים בכושר שיפוטו. סוף-סוף חש ודאות, כי רוב קולות-הלילה הנשמעים מקורם בבני-אדם. הודאות גברה ככל שהוסיף לכוות אוזניו. עיקר חששו — שמא יכתרוהו — נפוג בחלקו משום שעתה, לאחר שידע כי עומדים בפניו דברים של ממש, ולא רוחות דמיוניות, סחה לו אוזנו כי הרחש בוקע ועולה מהגיא שבינו ובין הפטרול של אלפורד.

קולינס שלח את בוש בזחילה אל בירציילד, למסור לו את תמונת המצב החדשה ולהזהירו שיהיה בכוננות מלאה. בוש נשא שני חוטי טלפון, למען יוכלו קולינס ובירציילד לאותת זה לזה במשיכות-חוט, כאשר יגלו אויב, או יזדקקו לאש. קולינס כונן אחרי כן את אנשיו בהערכות המצוירת בעמוד 9.

באורח זה הפנתה קבוצתו את חזיתתה לעבר הקו הראשי שלה, וכיוונה את כל כלי נשקה לעבר הרחש. קולינס החליט לומר לאנשיו מה שלדעתו עומד לפניהם. האנשים לא גילו שום עצבנות והחלו מתארגנים מחדש חרש. קרבה שעת חצות.

הרב-טוראי אלפורד ותשעת אנשיו לא ידעו ולא כלום על דאגותיו של פטרול קולינס, הגם שלא היו מרוחקים ממנו אלא מאתיים ועשרה מטרים בלבד. ניתן לנמק זאת בחוסר הנסיון של אנשי אלפורד ה"ירוקים" ובאי-הכרתם איש את

קולינס החליט להעריך כלפי נקודת הסכנה

רעהו. לאלפורד, המנוסה שבהם, היה זה הפטרול השני בלבד. ארבעה מאנשיו היו קוריאנים שאינם דוברים אנגלית. מחמשת האמריקנים שלו, שלושה הוצבו אך אותו יום לפלוגה א' ועדיין לא הכירו את חבריהם. שני האחרים ותקם ביחידה היה עשרה ימים, ועדיין לא היו בקרב. אכן, באשר לבחינה זאת, לא היה הפטרול של אלפורד שונה ביותר מהפטרול של קולינס, אשר רק שנים מאנשיו ותקם בפלוגה ב' עלה על ששה ימים. רעה חולה זאת בחזית האמריקנית אופיינית היתה למבצעי קוריאנה באותה תקופה, וסיבתה היתה שיטת הרוטציה (החלפת חיילים אחרי משך-שירות מסוים בחזית).

אלפורד הוליך את אנשיו הישר במורד השלוחה, בלא לחוש בקולות הלילה שהדריכו את מנוחתו של קולינס. עבר את התלולית "מלך", הגיע ל"מלכה" ופרס את אנשיו במעגל על כיפתה. כבר נכרו בה למחצה שוחות-שועל, והאנשים נכנסו לתוכן בלא לטרוח כלל בחפירה. שם ישבו, נינוחים ומרוגעים, בעוד קולינס יורד במהוסס מן הרכס שלו. הם לא ציפו לקרב, שהרי הפטרול האחר הרחיק מהם קדימה, ומהם לא נדרש אלא להרבות את בטחונם ולהעניק לו תוספת-מגן. בין אם השקפה זאת ריפתה את דריכותם ובין אם לאו, ברור — לפחות — כי אלפורד לא אמר לאנשיו דבר שיבהילים, אף לא דיווח לפאדריק שום דבר המעיד כי חשב שבקרבם מצוי אויב.

במקומם, איפוא, אך החמיר הערפל את חדגוניות הזמן העובר. אחדים מהם התנמנמו, ואלפורד לא טרח לעוררם.

שתי דקות לאחר שעת חצות שמע קולינס מספר צרורות כדורים הנורים

בריוקמה משמאלו. הערפל מעמע את קולות הירי. הוא חשב כי הם באים מעבר הפטרול של א'. פאדריק התקשר עמו מיד, "מה קרה?" שאל. קולינס השיבו בהגומה הראויה לסליחה, "אש תופת בעורפי השמאלי". פאדריק שאל אם האש נורית על ידי כוחותינו או על ידי האויב, וקולינס הביע את מיטב שיפוטו: "דומני שאלה הסינים".

בדיוק מקץ שמונה דקות התקשר פאדריק שוב. פרק-זמן זה חשוב, כיון שעד שהחלו השניים בשיחתם השניה האזין קולינס לאש אבטומטית כבדת-נפח משמאלו. בהחילו לדבר, דעכה האש האבטומטית. מכאן ואילך לא שמע אלא מה שתואר בפיו כ"אש רובים מפורזת". שאל פאדריק, "מה קורה עכשיו?" קולינס החל לומר, כי הקרב נמשך, ומיד תיקן ואמר, "שלילי, אין עוד אש, פרט לאש שאנשי יורים כסיוע, והם מרביצים אותה בשפע".

קשרי הטלפון והאלחוט עם הפטרול של אלפורד על "מלכה" נדמו. פאדריק לא שמע משם דבר מאז החלה האש. הוא שיער, או קיווה, כי אנשי אלפורד ממחרים לחזור במעלה הרכס. אמר, איפוא, לקולינס, "חזור אל הסיוע שלך, ונוע אל מלכה". היה מוכן להסתער, אם נכבשה על ידי הסינים. אולם מוחו של קולינס סח לו כי הוא איחר את המועד. בזנחו את כל כללי הזהירות צעק בקול גדול, "הצטרפו אלי בנקודת הפיצול!" ובלא להמתין ולארגן את קבוצת ההלם נע לעבר "שיכר". הם נשתרכו אחריו. בירציילד ואנשיו הקדימו ממנו ללכת שמה, ונמצאו נעים לפניו. גם האינדיאני נתמלא הרגשה מוקדמת סתומה, מפחידה. אשר שמע מבעד לערפל לא דמה בקצבו ובעוצמתו לחילופי אש רגילים שלאחריהם בא ניתוק המגע. "באר" ירה ממושכות בקרב המולת נפצי קרבינים ורובים. קולות אלה נבלעו חיש בטרטורי תת-מקלעים רבים. אחרי-כן, כשנפח האש האבטומטית נקטם בבת-אחת, נשמעו רק יריות רובים מעטות. לאחר זאת — דממה. זו היתה מתכונת חסרת-הגיון לגבי תגרה בין צדדים יריבים הרוצים להחזיק בכברת-קרקע.

קולינס הגיע עם אנשיו למרגלות "מלכה" בפחות מחמש דקות, בנועם בריצה בשדרות כיתתיות. רק שם טרח לערכם בשרשרת הסתערות, לשם שטיפת המעלה. היתה זו זהירות חסרת טעם. המקום היה רגוע לחלוטין. בלא תקלה הגיעו לפסגת התלולית. שם מצאו שמונה חללים במדים אמריקניים. הפטרול של אלפורד היה ערוך עדיין סביב פסגת התלולית. דומה שכל אחד מאנשיו נהרג במקום שהוצב. כלי נשקם נחו לצדם, או מתחתם. "היתה זו" אמר קולינס, "הוצאה להורג עשויה למשעי". והוא קלע לאמת יותר משחשב. היתה זו המתה מושלמת מדי, משתוכל להתרחש במלחמה.

קולינס התקשר עם פאדריק. בשמוע הלז כי פטרול הכוננות נטב, אמר לקולינס כי יביא את הגויות. אנשי קולינס ניסו לשאתם, אך לשוא. אפוסי כוח

היו מהריגשה והמאמץ שעברו עליהם אותו לילה, ושהגיעו לשיאם בהודעות מתגליתם על התלולית "מלכה". הם גררו גויות אחדות מטרים ספורים, ומשכו ידיהם.

כאשר קולינס הסביר דברים אלה לפאדריק, העביר הלז את הידיעה לפלוגה א'. מפקדה, הלויטנט ר. פ. ראש, פקד מיד על הלויטנט ג'והן ז'. טיארני להוליך פטרול בן ארבעה-עשר איש ל"מלכה", להשתלט על המקום, ולהושיט לאמריקנים שבו כל עזרה שתדרש להם. הפקודה המלאה מלמדת שלא הובהר לראש המצב ושלא ידע, כי על פטרול הכוננות שלו ירדה שואה. הוא אמר לטיארני, "לך בשביל למלכה". כוח אויב בלתי-מאורגן מחזיק בה. הערך להסתערות וכבוש את מלכה".

טיארני החל יורד מן הרכס, בהניחו בטעות כי עיקר משימתו — להתקדם לשטח שבו מתנהלת לחימה, ולהשתלט עליו. טיארני אמר לאנשיו כי יירו בכל מה שינוע שלא על השביל. הם התקדמו כמעט בריצה. בפטרול היו שמונה אמריקנים ושבעה קוריאנים.

במרוצת אותה חצי שעה שכבו אנשי קולינס בצד השביל, נופשים. שרועים היו כך עד שמעו את הפטרול של טיארני דוהר ובא, ומיד תבעו ממנו להזדהות. הודות לכך נמנעה אפשר, התנגשות בין שתי הקבוצות, שכן טיארני הופתע עד גמירא למראה אנשים מכוחותיו שלו.

כאשר מסר קולינס לטיארני את הידיעה כי משימתו היא לשאת פטרול מת, קמה מריבה גדולה בין טיארני ושבעת הקוריאנים שלו. מחמת אמונה טפלה סרבו הללו לגעת בגויות. טיארני איים עליהם בקרבין שלו, והודיעם כי יירה, אם לא יישמעו לפקודה. הם לא זעו ולא נעו, והוא לא ירה, ובכך גרע מתוקף טיעונו. רק קוריאני אחד, הטוראי צ'ים סה סו, המיר דעתו, כיתף גויה ונשא אותה לקווי הפלוגה, בכוחות עצמו בלבד.

את שבע הגויות האחרות נאלצו לשאת שמונה האמריקנים של טיארני, מאחר שאנשי קולינס, רק בדוחק רב איפשר להם קורטוב כוחם שנותר במ להפסיע רגליהם בשביל. הנשיאה התנהלה, איפוא, בשלבים קצרים, בעוד טיארני, כדי לסייע לאנשיו, מעומס שלושה רובים וארבעה קרבינים. נדרשו שעתים ו-35 דקות לכל החבורה כולה כדי להגיע לתעלה הראשית שעל פסגת הרכס.

כאמור היו שמונה הרוגים בפטרול. ואולם הוא מנה עשרה מאנשי פלוגה א' בצאתו ל"מלכה". שניים מן הקוריאנים שבו, הרב-טוראי פאק סי ג'ונג, והטוראי אים בן גאן נסו מן המתחם הקטן מיד לאחר שהחלו חילופי האש, וקודם שהוסב לפטרול נזק כלשהו. הם רצו בעיורון, מתוך בהלת-מגור, ונמצאו הרחק במעלה

השלוחה לזמן שהפטרול של קולינס הגיע לתלולית "מלכה". לדבריהם, ולפי כל העובדות שמצאה החקירה הרשמית, עשו מעשה פחדנות שאינו ניתן לסליחה. אלא שלא הם לבדם היו החוליה החלשה שבשרשרת. בריחוק כ-220 מטרים במעלה השביל מ"מלכה" עברו במנוסה על יד מזקף-חוף שאויש על ידי הטוראי ג'אראלד קוסטאלו, שגויס לא מכבר והוצב לפלוגה רק באותו יום. תפקידו במזקף-החוף היה לשמש חוליה מקשרת בין הפטרול והפלוגה ולהשמיע אתראה כל אימת שיתגלה סימן לסכנה. הוא שמע את חילופי האש במדרון שמתחתיו. הוא לא נתרשם מהם כראויים לדיווח; איש בצבא לא סיפר לו מהי המולת קרב.

שני הקוריאנים הנמלטים ממש שטפוהו במרוצתם והפילוהו ארצה. הוא לא ניסה כלל לעצור, ואילו עצרו, לא היה מציג להם שום שאלה. לא שיער כלל שיש קשר בין חילופי האש ובין מנוסתם. לא חשב אלא כי מענין הוא הדבר ששניים ירוצו בכל עצמת רגליהם בערפל העב ובלילה החשוך. אך הוא לא טרח לדווח דבר זה או דבר אחר לפלוגה.

קוסטאלו, נשמה תועה היה, בישימון הסתום האופף אותו. הדוד סאם¹ נתן לו מספר, רובה ומשימה חיילית לביצוע, אך האחיזן המסכן לא יכול להבין מהו הקשר בינו לבין כל האירועים הללו שבסביבתו.

ובעלות השחר על הגבעה הגדולה פגשו את החיים והמתים מאנשי שלושת הפטרולים. כל משתתפי הדרמה נכחו שם, לרבות מפקדי הפלוגות והמג"ד, שפעלו רק כקולות שברקע; אנשי קולינס שנותרו כולם בחיים, קוסטאלו, — זקיף-החוף האובד — ושני הקוריאנים שנמלטו מן הקרב, וחבריהם שנדמו לעד.

ואולם מעדים אילמים אלה באה העדות הברורה ביותר והארוכה ביותר. מסרה אותה הצורה בה נפגעו גווניהם. הבדיקה החטופה שבחטופות העלתה מיד את השאלה: "כיצד ארע דבר-שלא-יאמן זה?" שמונה אנשים נהרגו. כולם מתו באותה צורה עצמה. כאן נחה הגדולה בחידות הלילה. פצעייהם, אשר עוררו שאלה זו, השיבו בסופו של דבר את התשובה עליה.

לטיאנרי הורו באלחוט להביא את הגויות בדיוק כפי שמצאן, וזאת עשה. הם שכבו שם, איפוא, שמונה אנשים מתים, וכל אחד מהם לבוש חזיה נגד-כדורים, הסגורה משיפולי הבטן עד הצוואר. החזיות לא נפגמו. ראשי הקרבנות היו שלמים אף הם. כל אחד מהם נהרג בכדור יחיד. כל כדור חדר בחלציים, ממש מתחת לקצה התחתון של החזיה. כל כדור הוסיף לפלש את הגוף עד שנבלם. כל השמונה מתו משפך דם פנימי.

Uncle Sam (1) כינוי חיבה לארצות-הברית, על משקל ראשי-התיבה הלטיניים שלה — U. S. — חמער.

הסיכוי המתימטי כי יארע כדבר הזה בחילופי יריות ישירים הוא אחד לעשרה מיליון. אוראו על כל כדור יהיה לנתר מעצם קשה כדי לחדור לגוף מאחור. והרי אנשים אלה מתו בשכבם ערוכים במעגל, גב אל גב! החילונו גובים עדויות מפי העדים החיים. פאדריק, קולינס, בירצ'יילד ואחרים הקשורים בפטרול הגדול סחו את קורותיהם כפי שסופר לעיל. שוב ושוב הודגשה ההרגשה, שנסתייעה באשר ראו עיניו של קולינס, כי מתחילת התנועה אל השטח הקדמי נמצאו הסינים בכל עבריהם, הרגשה שאנשי אלפורד לא היו שותפים לה כלל וכלל.

"אין לי ספק שהם ידעו על נוכחותנו בשטח", אמר קולינס. "ולאחר שיריתי פצצת מרגמה, בודאי ובודאי שידעו. אחרי כן, כשירינו כדי לסייע לאלפורד, נסתמנה עמדתנו ברורות. אולם מסיבה עלומה שלהם הניחו לנו".

המשכנו, טווים את קורות הפטרול הגדול בשגרת שאלות ותשובות. והנה הגענו לאותו מעמד, בו שמע קולינס פרץ אש נשק-קל משמאלו.

שאלתי אותו: "ההיתה זו אש כוחותינו או אש האויב? מי ירה ראשון?" תשובה: "הסינים".

"היודע אתה זאת בודאות?"
"חושב שכן".

"חשוב היטב? אמרת שהקולות היו עמומים מחמת הערפל. ידעת שיש סינים בינך ובין אלפורד. היתכן שמשום שציפית לאש אויב טעית בצליל האש ובמקורה?" תשובה: "התרשמותי היתה ברורה למדי".

בנקודה זאת הצגתי את שאלת-השאלות הזו לטוראי בירצ'יילד, שנמצא מרוחק 50-60 מטרים יותר מקולינס מן האש. האינדיאני נד בראשו, והשיב, "האש נורתה בפתאומיות שכזאת, שבמשך הדקה הראשונה הייתי מבולבל. אינני יודע מי ירה ראשון. משנרגעתי, שמעתי באר יורה, ואחרי כן תת-מקלעים. אחרי-כן שמעתי אש רובים מפוזרת".

הנחנו לנקודה זאת והמשכנו בטויית סיפור-המעשה של הפטרול הגדול. הרב טוראי פאק סי ג'ונג, הקוריאני שנמלט מן הקרב, גובהו היה 152.5 ס"מ בגרבי.

מפקדו, הלויטנט ראש המעיט יותר את דמותו בהביאו אותו אצלנו. "החבריה מכנים אותו אד החמקמק", אמר ראש, "וזאת משום שהוא ערום כנחש ורמאי ממדרגה ראשונה".

סקרתי את הגוף. אנגלית לא ידע לדבר, ועמד שותק, ממתין לשאלות התורגמן. אולם דבר אחד שבו לא נזקק לתרגום. היה מרעיד כלולב, ופחד-מות נשקף מעיניו. לא

היה צורך לשאול על מה הוא חושב. חשב שהנה הוא עומד למשפט־שדה ובסופו תטפל בו כיתת יורים. המתח היה מחריד. בכל זאת היה עלי להמנע מלהייד אל העלוב, לכל אטע בו בטחון. צריכים היינו להחזיר בו את אימת המעמד הזה. ולא — לא היינו מצילים מפיו את האמת. סיפורו נפלט מפיו ברוב מאמץ.

„אנחנו העשרה נערכנו על פסגת 'מלכה' בערך בשעה שמונה. היו שם שוחות תפורות־למחצה, ארוכות יותר מאשר עמוקות, ועל כן שכבנו בהן. לא שמענו דבר. לא ראינו דבר. הרב־טוראי אלפורד עבר ובדק מפרק לפרק את עירנות האנשים. אולם כשהכל רוגע, קשה למנוע את האנשים מלנמנם. והנה, מיד לאחר חצות, התחילו דברים להתרחש. אלפורד ראה שני סינים עולים במדרון הקדמי אל העמדה שלו. הוא ירה בקרבין שלו. אולי ששה כדורים. וזה הכל. לאחר חצי דקה, אולי, חושב שראיתי אויב נע במדרון, במרחק עשרה מטרים ממני, לא בטוח בזאת. שום קול לא נשמע. אבל יריתי בקרבין שלי ארבעה כדורים. העמדה שלי היתה כלפי המדרון שבעורף המדרון של אלפורד. כאשר יריתי, התרגש הוא וצעק, כולם לירות! ירינו, אם כן, כולנו, כל אחד מספר יריות. שום דבר לא קרה. לא ראינו איש. לא שמעתי שום אויב. הכל נשתתק, וחשבנו שטעינו. עברו שמונה או תשע דקות. פתאום רעש גדול. במדרון הקדמי באו ועלו לעבר אלפורד הרבה סינים, שנים־עשר או חמישה־עשר, וכולם יורים בתת־מקלעים, או רצתי, והטוראי אים בן גאן אחרי. לא יכולתי לשאת זאת. לא נשארתי עד כדי לראות איך גהרג משהו משלנו.“

הפסקתי את מהלך סיפורו כדי לודא את הדבר החשוב ביותר שאמר. שאלתי, „הודאי אתה מעבר לכל צל של ספק, שאלפורד והאחרים ירו בכלי נשקם במצב שכיבה דקות אחדות לפני ששמעתם אש אויב איזו שהיא?“ הוא השיב, „כן, אדוני, בטח. אין שום ספק.“

חייכתי אל אד החמקמק, ואני מניח שאותה שעה הובהר לו לראשונה, שאין הוא עתיד להיירות. גופו נתרפה, והוא נשתפל אל ספסל עץ. א־אז פניתי ואמרתי, „סיפורו של בחור זה השלים את החסר. אפשר עכשיו לקבוע בודאות מוחלטת כיצד נהרגו האנשים.“

שאלתו הראשונה של טרודו, מפקד הדיביזיה, היתה, „כיצד יכול אתה לקבוע בודאות כי סיפורו שלו נכון, וכי קולינס נתרשם רועם מוטעה, בחשבו שהסינים ירו ראשונים?“

השיבתי, „משום שלוש סיבות. קודם כל, קולינס היה מרוחק מדי מלשמש עד מהימן, ומעלה מזה — הוא ציפה לאש מצד האויב. ואילו האיש שבמקום בודאי שידע

כיצד נפתחה האש, מי פתח בה, ואפשר שידע מדוע פתח בה. השאלה היא — האם אד החמקמק משקר? התשובה חייבת להיות, לא. שהרי אם ישקר כך, יהיה השקר בניגוד לטובת עניינו. אילו נתבהל ונמלט מחמת פרץ אש פתאומי של האויב, ניתן לסלוח למנוסתו. אבל לפי הודאתו פתחו חבריו שלו בקרב, החזיקו בעמדותיהם, ועמדו עדיין בפני האויב כאשר נס. הוא אומר, איפוא, את האמת, המאשימה אותו. מכאן שהוא דובר אמת. ועתה לנקודה הסופית. סיפורו מסייע להציב את כל קטעי הפרשה במקומם הנכון ועתה בידינו מרשם ברור של הפעולה, שהיתה בלבולת אחת גדולה. כשהכל מטים אוזן קשבת, שאל הגנרל לפרש החידה. והיא הוסברה כדלקמן: הסינים ידעו כל הזמן כולו על נוכחות שני הפטרולים בשטח. אלא שהם החליטו קודם לכן, כי ב„סיבוב“ הבא, אם ישררו תנאי מזג־אוויר נאותים, לא יסתפקו במארב לפטרול אמריקני, אלא ירצחוהו נפש. לשם כך נדרשו הכנות משונות עד מאוד.

כאשר החליטו האמריקנים לשגר שני פטרולים — פטרול לכל שלוחה באותו הלילה — נעשתה משימתם של הסינים מורכבת יותר. אך בהסתמכם על מזג־האוויר העכור כגורם מבודד, אין זאת כי חשבו שאם יתעלמו לחלוטין מהפטרול של קולינס, ולא יטרידוהו כלל, ישאר קולינס מבודד על עמדו. תכניתם נועדה לחיסול קבוצה קטנה מן הפטרול שלו.

שאננותו של אלפורד, שלא חש בנוכחותם בשטח, סייעה להם רבות. שני הסינים הראשונים, שעלו במדרון לעבר עמדתו, לא היו אלא הסחה, ונועדו למשוך על עצמם אש מן האמריקנים, ולסגת. ב־בזמן סגרה טבעת מסתערים סינית על „מלכה“, ועלתה בחסות הערפל כמעט לשפת פסגתה, בסמוך לשוחות הירי.

השנים שהתקדמו בגלוי גילו רק את מקומו של כלי נשק אחד — את מקום נשקו של אלפורד. על כן התרומם איש אחר כדי למשוך אש — ומשך את אשו של פאק סי ג'ונג. אחרי כן ירו מעט כל האמריקנים. בכך הושלמו הכנות האויב. המוציאים־להורג ששכבו אצל שפת הפסגה, ניוונו מעט, כפי הצורך, עד שנמצאו הישר מתחת לשוחות קרבותיהם־לעתידי. זאת עשו במרוצת שמונה הדקות השקטות. עתה הוכשרה הקרקע למתן מכת־החיסול. גל הסינים החמושים בתת־מקלעים שעלה במדרון הקדמי נועד להפחיד את החיות הניצודות ולהעמידן על רגליהן, כצעד ראשון למנוסה. בהתרומם הצלליות הרימו אנשי מעגל המוציאים־להורג את רוביהם וירו אל החלק התחתון של הדמויות שמעליהם. היתה זו „יריה מן הרצפה“. כויות אבק שריפה נמצאו על חלצי ארבעה מן ההרוגים. הורגיהם נמצאו בודאי בריחוק רובה מהם, כאשר ירו בהם כדור.

התחקיר נסתיים. הגנרל ואנוכי הפסענו חזור אל ההליקופטרים, לטוס בחזרה למפקדת הדיביזיה.

האמת על הרגלים־המשוריינים

הקול־לויט' ברגן ב. הובאל

את הרגלים המשוריינים מציינת הגמישות

ההנחה שמניחים הכל היא שהרגלים המשוריינים מסייעים ליחידות הטנקים של דיביזית השריון (או של קבוצת־הקרב המשוריינת). לכאורה מוטלת בעוצבה כזו על "מלכת שדה הקרב" (כינויו של חיל הרגלים) המשימה החשובה־פחות, אולם למעשה הרגלים המשוריינים והשריון מסתייעים הדדית. מאחר שדיביזית־השריון מאורגנת, מצוידת ומאומנת להפיק את השימוש המלא ביותר בעצמת האש, המהירות,

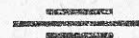
רגלים מגיחים מתוך נושאי־הגייסות־המשוריינים M 59 ארה"ב.

הוא שאל, "אך לשם מה?"

אמרתי, "כרגיל בפיטרול, כדי להוכיח שאתה המוצלח ביותר, כדי לשבר את רוחו של היריב וכדי לרפות את ידי הפטרולים הבאים שלו עוד לפני צאתם למשימתם".

הוא תרהר לרגע, והציג את השאלה שנקרה בו, "ומה ביכולתנו לעשות בנידון?"

השיבותי, "שום דבר. הם יושבים בשטח שנים אחדות. ככל שהם מכירים אותו, כן מתרבה ערמתם. בחורינו באים והולכים. הם נבונים ואמיצים, אבל אין הם נשאים כאן די הצורך ללמוד את המלאכה. אינך יכול לנצח בשוליה את הרב־אמן".

על חינוך לוחמים —

במאבק על מוחם של האנשים ניתן ללחום בהצלחה באורחי פעולתו של האויב באמצעות אימון צבאי וחינוך אורחי. בקרב או בשבי אין הלוחם האמריקני אלא מה שהוא אומן וחונך להיות.

ה. מ. מילטון

סגן השר לענייני צבא, ארה"ב.

בעייתו של מפקד הרגלים

גמישותם של הרגלים המשוויינים מעמידה בעיה לפני מפקדם. מצד אחד הוא חייב לפקד על יחידת רגלים אורגנית פיקוד יום-יומי, לקיים את יחידתו ברמה הנאותה של רוח-גייסות, משמעת, כשירות-יחיד וכשירות יחידה, ולודא כי פקודיו ידעו לא רק את הטקטיקה ואת אורח-הפעולה שלהם עצמם, אלא גם את אלה השייכים לחילות-המשולבים, ועליו לאמנם שיוכלו להלחם לחימה תכליתית גם בשעה שעינו לא תהיה פקוחה עליהם.

מצד שני על מפקד הרגלים להיות מוכן לפקד בקרב על צות או כוח-משימה של חילות-משולבים, אשר בהם עלולות יחידותיו שלו (הרגלים המשוויינים) להיות המיעוט. גם אם יתמזל מזלו ויסופחו אליו יחידות-משנה השייכות לאותה יחידת-אם שריגנית שלו, שאנשיה מוכרים לו, עדיין עליו להשיג את התוצאות הרצויות בקרב כשהוא פועל בעיקר עם מפקדים כפופים מסופחים, בפני המפקד המקביל לו בשריון ניצבת כמובן אותה הבעיה. חלקה האחד של הבעיה — המשימה לפקד על יחידת רגלים אורגנית — טעון הבהרה. ברור כי רגלים משוויינים נושאים אופי שונה מרגלים מקובלים. מה שאינו ברור הוא המחיר של שוני זה. בטרם נעמוד על המחיר, שומה עלינו להבין כי שולם לשם תכלית טובה.

יתרונותיו של השוני

גדוד רגלים משוויינים הוא יחידה בפני עצמה העשויה להתקיים עצמאית בלחימה, במשך פרקי-זמן מוגבלים. מרכיביה הם יסוד פיקודי (המפקד ומטהו); יסוד סיורי (מחלקת סיירים); בסיס אש (מחלקת מרגמות 4.2 אינץ'); יסוד סיועי (מחלקות הסיוע והאחזקה ועוד יסודות שונים, כגון כיתת הרפואה); וארבע פלוגות רובאיות. הגדוד כולו נידה, בעל רשת אלחוט לפיקוד ולמודיעין עד לרמת הכיתה, ובעל עוצמת-מחץ אדירה. הוא יכול לנוע בשטחי לא-דרך כמעט בקצב ההתקדמות של הטנקים, לבצע צליחת-נהר חפוזה בסיוע מזערי, ולשגר את הרגלים שלו לקרבת היעד, כשהם מאובטחים מפני אש ארטילרית ואש נשק-קל, וכשהם במצב הגופני הנדרש להנחתת הסתערות נמרצת. על כלי-הנשק הכיתתיים נמנים הן הרובים M 1 והן הרובים-האבטומטיים ומטולי-הרקטות. תומכים בכיתות הרובאיות אמצעי סיוע-אש אורגניים מחלקתיים, פלוגתיים וגדודיים: מקלעי 50 אינץ' שעל נושאי-הגייסות-המשוויינים, כיתת מקלעים-בינוניים שבכל מחלקה, מקלעים-בינוניים ומרגמות 81 מ"מ שבמחלקת המרגמות של הפלוגה, ומחלקת המרגמות 4.2 אינץ' שבמסגרת הגדוד. הן בנסיעה והן בהליכה, הן בתקיפה והן בהגנה, יש לגדוד הרגלים המשוויינים מעלות רבות, בגלל היותו שונה מגדוד רגלים מקובל. אולם מעלות אלה אינן ניתנות חינם.

הגיידות והשפעת-ההלם של הטנקים שלה, בכל שיקוליה שומה עליה להתחשב, בראש-וראשונה, באורח תפעולם התכליתי ביותר של הטנקים. זוהי הדיברה הראשונה בתורת השריון. אולם למעשה כמעט ולא מתעוררת השאלה: האם הרגלים המשוויינים הם המסייעים או המסייעים. הרגלים המשוויינים כיחידות, ויחידות השריון שעמן הם פועלים, חיים חיי-יחידה ארעיים ביותר. הגם שהיחידות קיימות במחנות-הצבא מטעמים מנהלתיים, הן נעלמות ברגע בו נורית היריה הראשונה, והן הופכות, לפתע פתאום, לצותים-פלוגתיים ולכוחות-משימה גדודיים, שהרכבם אינו רגלים או שריון, אלא רגלים ושריון, ועוד ארטילריה ופלסים, צותים וכוחות-משימה אלה, שבהם משולבות פלוגות מחילות שונים (רגלים, שריון, ארטילריה ופלסים), הרכבם נקבע לפי צרכי המשימה. ניתן לארגנם מחדש בן רגע כדי להתאימם לתמורות במצב הטקטי. מרכיביהם הרגליים והשריוניים מסתייעים זה בזה, והם חברים שוים בצות גמיש.

וכך מופעלת שיטה זאת. מפקד פיקוד-קרב מתגבר כל אחד מגדודי השריון והרגלים שלו על ידי שהוא מצרף מגדוד זה לזה, ולהיפך, כך וכך פלוגות אורגניות. תגבור הדדי זה קובע רק את מצבתם והרכבם של כוחות-המשימה-הגדודיים שלו, ולא את ארגונם-לקרב. מפקד כוח-משימה מארגן את כוחו לקרב על-ידי הוראה לפלוגות השריון שלו ולפלוגות הרגלים לעצב צותים על-ידי תגבור-הדדי ביניהן. לפי המשימה, כוחות האויב, פני-הקרקע והגייסות המצויים לרשותו הוא מחליט אם הצותים יהיו טהורים (רק פלוגת שריון אורגנית, או רק פלוגת רגלים אורגנית); מרובי-טנקים או מרובי-רגלים (כלומר — עדיפות כוללת של אלה על אלה); או מאוזנים (מספר שווה מאלה ומאלה). מפקד כוח-המשימה יחליט, כמו כן, כיצד יחולקו הארטילריה והפלסים. התוצאה היא יחידת חילות-משולבים גמישה, ובעלת משימת-קרב מפורשת, בכל רמה.

דיברה אחרת של תורת השריון אומרת: אל תספח או תפצל ברמה הגמורה ממחלקה (היחידה הטקטית הקטנה ביותר הנתונה לפיקודו של קצין). שום מפקדת צות (פלוגה) אינה מתבובזת מחמת שאין מותרים לה מחלקות, ואין מספחים מחלקה למחלקה, להוציא מסיבות בלתי-רגילות עד מאוד. יש הגיון בדבר, כי הוא מודא שהגמישות לא תדרדר לבלבולות.

ארגון כזה לקרב הוא ראשוני בלבד. בהשתנות המצב הטקטי, מתקן המפקד בכל רמה, החל ברמת מפקד כוח-המשימה, את הצירופים והפיצולים של יחידותיו. גמישות קיצונית זאת הניעה מפקדים בדיביויות שריון לאמץ להם את הברכה "תמיד בתפוזות" כברכתם המיוחדת.

המחיר הרב ביותר הוא אולי שתוספת כל־הרכב, הציוד, הסיוע והמנהלה — משמעותה פחות לוחמים ויותר אנשי מנהלה. אמנם אין רע בכך שעה שהגדוד במלוא מצבתו, שכן התקן מספק את המספר הדרוש של אנשי מנהלה ושל לוחמים. אך — גם בלי להביא בחשבון אבידות בקרב — מחסור בכוח־אדם יוצר בגלל אובדן אנשים שגרתי הבא מחמת שחיקה הדרגתית של היחידה, בין אם יאבדו כך אנשי מנהלה ובין אם יאבדו כך לוחמים, הרי רוב התחלופות למלוי עיקר החוסר בכוח־אדם ילקחו מקרב הלוחמים. מן ההכרח לקיים את מנגנון האספקה־האחזקה המנהלי כדי לספק את התחמושת, הדלק, השמן וחמרי־הסיכה, מנות־המזון והשירותים־החיוניים האחרים שהלוחמים נזקקים להם בשביל הצלחה בקרב. כאשר אין תחלופות ממקור אחר, אין ברירה אלא להשתמש בלוחמים כדי לפקד פערים חיוניים ביסודות המסייעים. בלחץ אבדן אנשים כה רבים מחמת שחיקה, הרי העברתם של לוחמים לתפקידי סיוע עלולה להביא את יחידות־המשנה הקרביות עד לידי חוסר־אונים. אפילו בתנאים „רגילים“, נאלץ מפקד גדוד רגלים משוריינים לעמוד בפני האתגר — לבצע את משימתו בכוח קטן יותר של לוחמים, ועם זאת לודא כי המרכבה המנהלית לא תנהג בסוס־המלחמה.

למחיר אחר שיש לשלמו נודעת חשיבות לא פחותה: תוספת האחזקה הנדרשת לתוספת הציוד משמעה פחות זמן לאימון הלוחמים. קצינים שזה אך הוצבו ליחידה נדרשים למראה המידה המהממת בגודלה של האחזקה השגרתית והתקופתית, הנדרשת למכלול כל־הרכב, כל־הגשק והציוד של פלוגת רגלים משוריינים.

אִי־הכרה בצרכים אלה ואִי־נקיטת אמצעים למלויים הן הרוות אסון. אם יפסידו הרגלים המשוריינים כל־הרכב מחמת אחזקה גרועה, לא יוכלו לנוע בקצבם של הטנקים, ולא יוכלו לבצע את המשימה המוטלת עליהם. בלוח הזמנים הכרח שיוקצה הזמן המספיק לאחזקה, ומלבד זאת נדרש זמן לאימון נהגים, עוזרי נהגים ואנשי הצות בבדיקת הרכב ובטיפול הנאות בו. לבסוף יש לאמן קצינים ומש״קים שבתפקידים פיקודיים, לתכנן אחזקה ולנהלה, ולפקח עליה.

בעית האימון מחמירה היות והרגלי המשורין זקוק למספר רב יותר של התמחויות מאשר חברו העושה דרכו רגלית. עליו לדעת תרגולת־קרב בכל־הרכב, נוהלי אחזקה המוטלים על הצות, ונושאים רבים אחרים המיוחדים לרגלים המשוריינים; עליו ללמוד יותר, ובפחות זמן.

כאשר מתרגלים הלוחמים לסמוך יתר על המידה על כליהם, נוטים הם לסגל לעצמם ישבנות פיסית ופסיכולוגית יתרה, חיילים המורגלים לרכב לקרב בכל־רכבם אינם מפתחים על נקלה את כושר־ההתמודד והסבילות הנדרשים לפעולות

קשות ונרחבות, הנערכות שלא בכל־הרכב. לאחר כיבוש יעד עלולים הם להיות מיוגעים מכדי שיוכלו לקיים מגע עם האויב ולהתארגן מידית מחדש להדיפת התקפת־נגד. אם תטופח בהם תחושת בטחון מוטעית, על ידי שריונם הדק של נושאי־הגייסות־המשוריינים, עלולים הם שלא לגלות חשק רב לדרת מכל־הרכבם כדי לאייש מוקפי־חוץ בעת החניות הקצרות, כשקיימת אפשרות לפעילות אויב. בהתרגלם להתקשר חופשית באלחוט, עלולים הם להיות איטיים בנקיטת אמצעי־קשר המיועדים יותר להליכה, שעה שלא תפעל תקשורת האלחוט. כדי לחסל נטיות מזיקות אלה על המפקד להסגיל את לוחמיו כאילו היו רגלים מהלכים, וללמדם לנצל את כל־הרכבם ניצול מלא, בלא להסתמך עליהם לגמרי.

בעית התספוק

גייסות משוריינים מקצים חלק גדול־מן־הרגיל מזמנם וממאמציהם לתספוק, המגיע למימדים שאליהם לא הגיעו מעולם, או לעתים רחוקות ביותר, הגייסות המהלכים. אם לא תופנה לתספוק תשומת־לב מתמדת וסיוע מצד הפיקוד בכל הרמות, עלול התספוק להיות מכשלה שאין להתגבר עליה. מוסכם — על מיכליות־הדלק וכל־הרכב נושאי־התחמושת של מחלקת הסיוע מוטל בעיקרו גישור הפער בין הלוחמים ובין בסיס האספקה, אך עם זאת על הלוחמים לדוח את צרכי התספוק הצפויים שלהם ואת המקום והזמן לקבלתם; וכן יש לחלק את הציוד המתוספק לכל־הרכב וללוחמים שבכל־הרכב.

התבונן בבעית התספוק בעיניו של כל מפקד־צות־קרב טיפוסי, מתוך נסיון יודע הוא את נתוני צריכת הדלק, השמנים וחמרי הסיכה בצותו. (כשני גלונים של דלק לנושאי־גייסות־משוריין למעבר מיל אחד, או 1600 מטרים; וכחמישה גלונים — לטנק בינוני). יודע הוא כי כל־הרכב הוחליים בלבד בצות רגלים־משוריינים טהור צורכים כשלושים וארבעה גלונים ל־1600 מטרים. הוא מעריך כי צות מאוזן של שתי מחלקות טנקים ושתי מחלקות רגלים צורך כשבעים וששה גלון; יוסיף גלון לכל־הרכב הגלגליים ההכרחיים, ויסתכמו כשבעים ושבעה גלון לכל 1600 מטרים.

על צותו המאוזן של המפקד שלנו הוטל כיבוש יעד רחוק. הוא מחשב כי יעבור בממוצע כ־20 קילומטר בשעה בשטחי לא־דרך ובכבישים, ועל כן הוא מעריך את צריכתו ב־1200 גלונים — קיבולה של מיכלית־דלק סטנדרטית — לכל שבעים ושמונה דקות, בלא להביא בחשבון תוספת כנגד דליפה. בהשוותו קצב צריכה משוער זה עם כל מה שכל־הרכב שלו נושאים, הוא מחשב את הזמן והטוח הודאיים בהם יוכל צותו לנוע בלא להזדקק לתספוק.

מפקד־צות מנוסה לא ימיט שואה על עצמו בכך שירשה לתמרוניו ולתכניות־

האש שלו להתעלם מאפשרויות התספוק שלו. הוא יודע כי כל קילומטר שהוא עובר מפחית את המטען הבסיסי של הדלק, השמן וחמרי-הסיכה ושל התחמושת. ומגדיל את המרחק הכפול שעל כל-ירכב של סיוע-האספקה לעבור. הוא מוכרח לנקוט את האורח המנוסה והבדוק: למלא כל כל-ירכב בדלק ולהצטייד בתחמושת — בכל הזדמנות שהיא.

אולם תנאי התספוק לעולם הם קשים, ועדיין אין שום סימן לשיפורם. למפקד הצות שלנו מתחוויר כי כל עוד פעילה אויריית האויב יש לבצע את מרבית מלאכת התספוק בחשכת הלילה, או בתנאי ראות גרועה. פעילות אויב עלולה למנוע אפילו בחשכת הלילה את הבאת האספקה וכלי-הרכב הקרביים למפגש משותף, ובפני המפקד יעמוד ההכרח המכביד לטלטל בידים לא רק טונות של תחמושת אלא עד כשלושים ג'ריקנים לכל נושא-גייסות-משורין ועד כארבעים ג'ריקנים — לכל טנק בינוני. מתחוויר לו כי הטלת הגבלות חמורות על קולות ותאורה בלילה מאיטה את החלוקה, וכי התספוק צורך לא רק כוח-אדם רב, אלא גם זמן רב.

מפקד-הצות שלנו מבין את בעיית התספוק ומעמידה במקומה היחסי הנכון. הוא מפנה אליה — ומודא שכל מפקד יחידה יפנה אליה — את תשומת-הלב והדרושה.

הארגון-לקרב והלחימה ביחידת חילות משולבים

חלקה השני של הבעיה הניצבת בפני מפקד הרגלים המשוריינים — המשימה לארגן צות או כוח-משימה של חילות-משולבים ולאסור בהם קרב — מעמידה כנגדו אתגר-רבתי. ושוב, הבה נתבונן במפקד גדוד רגלים משוריינים שכוח-המשימה המאוזן שלו מחציתו רגלים ומחציתו שריון. מחלקת פלסים משוריינים מסופחת אליו או מסייעת לו סיוע ישיר, ולרשותו הקבוצה הרגילה של קצין קישור מגדוד ארטילריה וצופי-אש קדמיים. עליו להתיר גורמים שונים אלה ולעשות מהם מכונת-מלחמה תכליתית, ולהשיג את התוצאות הנרצות — בעיקר באמצעות המפקדים הכפופים המסופחים. לכך נדרשת רמת מנהיגות הגבוהה מזו הנדרשת לפיקוד על גדוד אורגני.

הצות קוטל-הטנקים — פרי חשיבה מסולפת

פקודת מבצע עשויה לעצב צותים בפיקודם של מפקדים שהתמנו לפקד עליהם, אלא שדרוש הרבה יותר מזה כדי להכין את הצותים לחימה. לזאת נדרשים חינוך מיוחד-לכך והלכה משותפת בכל הרמות. כל חייל, ללא הבדל דרגה או חיל, מן ההכרח שיבין כי כל האחרים שבצות שלו הם חיוניים לשם ביצוע המשימה המשו-

תפת. הוא עלול להיות עם הצות, אך בלא להיות משוכנע באמור לעיל, אין הוא חבר הצות.

הצעד הראשון הוא — לסלק דעות-מסולפות המקובלות משכבר, אשר השרישה גאות-ההחל בצבא. אכן, אחדות מהן הן כה בלתי-הגיוניות, שהן מתחילות ברגע שחיילים מחילות שונים באים בצותא, אך דעות-מסולפות אחרות הן לכאורה מבוססות יותר, וטעונות תקנה.

דוגמה טובה לכך נוגעת ביסוד-המוסד של תפיסת השריון: משימת הטנק. איכשהו נתקבלה על דעת הרבים ההנחה המסולפת כי משימתו הראשונה של הטנק היא להשמיד טנקים אחרים. אולי נבע סילוף זה מכינוי התותח הנגד-טנקי אשר לטנק בשם ה"חמוש הראשי" שלו, או מעיקר-האמונה של השריון — "הנשק הטוב ביותר כנגד טנק הוא טנק אחר".

מכל מקום, הדגשת-יתר של משימה נגד-טנקית זאת הטביעה ברגלים משוריינים רבים ובגייסות האחרים תמונה מעוותת של תכליתו הראשית של הטנק. חיילים אלה לא בנקל יוכלו לחוש כלפי השריון תלות-אהדית להשגת תכלית משותפת. תפיסה מסולפת זאת מבכרת את תפקידו החשוב פחות של הטנק על פני תפקידו הראשון במעלה. הטנק הוא נשק נגד-טנקי תכליתי ביותר, אך בתחילתו חמוש היה במקלעים בלבד, משום שמשימתו הראשונה במעלה היתה — ועדיין הנה — להשמיד את חיילי האויב. הנשק המכונה "החמוש הראשי" נתווסף לטנק לאחר זמן, כדי למנוע הפרעות מצד שריון אויב. אנשים החמושים בעובדות הנכונות לעולם לא יסכימו לרעיון המסולף שתכליתו של צות-הקרב היא לקטול טנקים.

לרגלים-המשוריינים אין חידושי טקטיקת רגלים

סברה מוטעית אחרת היא שרגלים משוריינים פיתחו טקטיקה חדשה הדומה אך במעט ואולי אינה דומה כלל לטקטיקה הבסיסית של הרגלים. אין זה נכון. לרגלים המשוריינים אין טקטיקה חדשה, אלא רק גמישות ומהירות גדולות יותר. ועוד תפיסה מוטעית הרווחת ברבים היא שבמבצעים רכובים קובעים הטנקים את קצב התקדמות הצות. הגם שהדבר עולה בקנה אחד עם הילכת השריון והוא "האידיאל הנכסף", בלתי אפשרי הוא במעשה. אי-הכרה בעובדה פשוטה זו מחוללת תכופות בלבולת ואכזבות. רעה מזו — היא מולידה את האשמה חסרת השחר כי הרגלים המשוריינים, בהיותם רכובים, אינם מקיימים, בנועם אחרי הטנקים, קרבה המספקת לסיוע לטנקים, העובדות יוכיחו, כי לא ברגלים המשוריינים תלוי קולר האשם.

נהגי הרגלים המשוריינים ומפקדי כל-י-הרכב שלהם עלולים אמנם "להרדם" אצל מתנע-המנוע, אך רק לעתים רחוקות בלבד. במירב המקרים מפגרים הרגלים

המשוריינים מאחורי הטנקים, ומזדחלים בעליות, משום שנושאי-הגייסות-המשוריינים — ולפחות ה-M 59 — מנועים כה דל כוח, שאין ביכולתם לקיים קצב תנועה של טנק בפני-קרקע מבוטרים, ואפילו על גבי דרכים כבושות מסוימות. בתנועה בשטחי לא-דרך, קוצרו של ה-M 59 ומשקלו הקל מאיטים אותו עוד יותר. הנסיעה בו מכבידה יותר, פחותה יכולתו להתגשר על פני מהמורה, ותמרינותו בתפניות צרות פחותה אף היא. רק על פני שטחים ישרים וישירים, שאדמתם קשה, עשוי ה-M 59 להתחרות במהירותו של הטנק.

הגם שהבדלים אלה בין נושאי-הגייסות-המשוריינים ובין הטנק אינם גדולים, יש להביאם במלואם בשיקול. כדי לפעול כצוות שומה על הטנקים ועל נושאי-הגייסות לנוע במהירות מווסתת. הצות צריך, תוך כדי התחשבות במגבלותיו של נושאי-הגייסות-המשוריינים, לנצל במלואה את מהירותו של הטנק. פירושו של דבר, במעשה, כי הרגלים המשוריינים הרכובים יסעו בשיאה של מהירותם, והיא תקבע את קצב התנועה של הצות.

הקצב בפעולות בלתי-רכובות

מחשבה מוטעה אחרת היא שהרגלים הרכובים נלחמים, משום מה, מעל רכבם. יתכן שהם מטביעים רושם עז בהסתערות רכובה, עת הם סוגרים על האויב לקטלו, אך כל עוד רכובים הם אין הם עשויים ללחום ממש. שלא כמו הטנקאים על הרגלים המשוריינים לרדת מן הרכב ולהלחם.

ברגע שיורדים הרגלים מרכבם, על קצב התנועה של הטנק לתאם לזה של הרגלי הצועד. — ולא — לא יהיה הצות תכליתי. אין פירושו של דבר זה שעל הטנקים להזדחל מכאן ואילך בקצב איטי יותר, שהרי אם יעשו כך לא תנוצלנה אפשרויותיהם, והם יחשפו שלא לצורך לאש האויב. תחת זאת עליהם לנוע חיש, בסדרת דילוגים קדימה וחזור, בהתאימם רק את קצב כל תנועתם כולה להתקדמות החיילים הרגליים. בתחילה יוכלו לסייע לרגלים בירותם ממחסות, ואחרי כן יסתערו דרך הרגלים, או בעקפם את הרגלים, כדי לכבוש את היעד. החשוב מכל הוא — שהטנקים ישארו במרחק המאפשר סיוע לרגלים. גם לאחר שהושלמה הפעולה הבלתי-רכובה, על הטנקים לשמור מרחק-סיוע זה עד אשר יתכנסו הרגלים מחדש ויעלו מחדש על רכבם. ושוב — הרגלי המשורין קובע את הקצב לצות השריון-רגלים.

נושאי-הגייסות-המשוריינים — האם הוא טנק או משאית ?

תפיסות-מוטעות משועות אחרות אומרות שניתן להשתמש בנושאי-הגייסות-המשוריינים כבמשאית, ואחרות — כי הוא שוה לטנק. שני סילופים אלה גובעים

מבערות בתכלית, בתכונות, ביכולת ובמגבלות של נושאי-הגייסות-המשוריינים, שאינו משאית ואינו טנק, אך קרוב הוא יותר אל הטנק.

צא וראה את תכליתו של נושאי-הגייסות-המשוריינים ואת היקף-יכולתו. אילו הספיקה לתכליתו משאית, היה הרגלי המשורין נע בה. מחירה זול ממחירו של נושאי-הגייסות-המשוריינים ותפעולה ואחזקתה זולים יותר. נושאי-הגייסות-המשוריינים הוא ממשפחת-רכב אחרת, ושריון-המגן ומקלע חצי האינץ' שלו מתאימים אותו יותר לפעולות התקפיות. יש לו ניידות טובה יותר בשטחי לא-דרך, ומחפה רב יותר כנגד פגזים נפיצי-אוויר ואש נשק-קל וכנגד השפעות נפץ אטומי. הוא שט במים. השימוש בו כבמשאית משמעו בזבוז יכולתו, ואילו אלה המחשיבים אותו כטנק מתעלמים מתכליתו של נושאי-הגייסות-המשוריינים ומחולשותיו. אילו נזקקו הרגלים המשוריינים לטנקים, היו מנופקים להם טנקים. אין צורך בהם, ודגמי הטנקים הנוכחיים אינם שימושיים כמו נושאי-כיתה קלי-שריון. נושאי-הגייסות-המשוריינים אינו נלחם כמו טנק; הוא פגיע לאש טנקים ולאש נגד-טנקית, שריונו דק וחסר שיפוע, ואין לו שום חימוש נגד-טנקי. השימוש בו כבטנק יביא להשמדת הרגלים המשוריינים, ויביס את צות הטנקים-רגלים.

ומחשבה נכונה היא המחשבה המונה את יכולתו ומגבלותיו של נושאי-הגייסות-המשוריינים ביחס לתכליתו. היא רשאית להטיל ואף מטילה על נושאי-הגייסות-המשוריינים הסתכנות ששכרה בצדה, אך אינה נוקטת הסתכנות בלתי נחוצה או טפשית. הוא תוכנן ונועד לשימוש התקפי — תוך כדי קיום הרגלי המשוריינים בתנועה מתואמת לתנועת הטנקים — ולסיוע להסתערות הבלתי-רכובה על ידי מתן אש מעמדת-תובה. מעמדות שכאלה לא זו בלבד שהוא מגן על עורפה ואגפיה של עמדה הגנתית, אלא גם על נתיבי-התקרבות פגיעים-לאש שבחזיתו.

הפעלת המפקדים הכפופים

הבחינה הסופית של הבעיה הניצבת בפני מפקד הצות או מפקד כוח-המשימה היא הפעלת הכוח. הנעשית בעיקרה באמצעות המפקדים הכפופים מן הכוחות המסופחים. לעתים קרובות מדי פוסחים על אי-אלו קוים-מנחים בענין זה או פשוט מתעלמים מהם.

הקו-המנחה הראשון הוא שמפקד כפוף מסופח יתקבל תמיד בסבר פנים יפות כחבר-לעבודה בצות. יש להתייחס אליו כאל איש היחידה המספחת, לגלות אותו האמון, הכבוד והדאגה לשלומו ולטובתו שהנך מגלה כלפי אנשיך. התייחס אליו כאל „אורח-ממדרגה-שניה“, ותמצא שלא הוא בלבד יסבול מכך. בלא מעמד שוה אין הוא יכול לשרת בתכליתיות בצות, וכאשר אין הוא תכליתי, אין הצות צות. יש לנצל במלואו לא רק לפיקוד, אלא גם לעצה, ויש לדרוש בעצתו באשר לתפעול

צבא מיליציוני בעידן האטום

(הערכת-מצבו של צבא-המילואים השביצרי)

אנ. שורץ

לכליזון אטומיים טקטיים כבר יש מקום נכבד בצבאותיהן של אותן אומות החפצות להחשב למעצמות עולמיות. מאחר שיכולת ההשמד של כלי-הזין ארוכי הטוח הובנה במלואה, ומאחר שכיום מחייבים אורחי-הפעולה רחבי-ההיקף של מלחמה בקנה-מידה גדול שימוש בסוכני-סתר, גייסות מוצנחים, קבוצות של חבלנים, ותעמולה מרפתי-ידים — בוחנים עתה בכל ארץ באור חדש את סוגיית ההגנה האזרחית. הסכנות כה רבות, וצורתה של המלחמה הצפויה נשתנתה עד כדי כך, שאמנם הכרח לבחון את כל האפשרויות להתגוננות ואת דרכי סיגולן לגורמים החדשים.

אחת מן האפשרויות המרובות היא הכללת הארגון-המיליציוני במערכת ההגנה האזרחית החדשה. הדבר מעלה מיד את השאלות הבאות:

- האם בתקופה זו של לוחמה טכנית מובהקת די בצבא מיליציוני בשביל להגן על מדינה?
  - היוכל צבא מיליציוני להשתלב באיזו צורה שהיא בצבא סדיר ולשמש לתכלית מועילה בזמננו?
  - האם צפונים בשיטה המיליציונית יתרונות מיוחדים בעידן האטום?
- נסה לענות על שאלות אלו באורח מוחשי על ידי שנתבונן בהן כאן מנקודת-ראות הפתרון השביצרי שנמצא להן.

השיטה השביצרית

התפתחותו המזרחית והמוצלחת של צבא המיליציה השביצרי עד שהיה לאחד הצבאות החזקים באירופה המערבית מושתתת על גורמים שונים.

קיים סגל קציני קבע — אלה המכונים "קציני הדרכה" — שהם הגוף המאמן והמדריך. מאז תחילתה של מאה זו עלה בידם לקיים את הרמות הגבוהות הנדרשות בצבאות זרים — הן בצבאות של שירות-חובה והן בצבאות של שירות-קבע — וליישמן באימונם של חיילי שביצריה.

התכליתי ביותר של אנשיו, כל-ירכבם ונשקם. אם אי-אפשר, מחמת המסיבות, לקבל את הצעותיו והמלצותיו, יש לשמוע מפיו כיצד ישפיעו אורחי-הפעולה אחרים שונים על יכולת יחידתו ועל מגבלותיה. בקצרה, עודד אותו להפעיל את ידיעתו המיוחדת ואת התמחותו המקצועית למען הצלחת הצות. הקור-המנחה השני חשוב בהיבמדה: על מפקד כפוף מסופח יש להטיל אחריות מלאה לתוצאות פעולותיו. כחבר-לעבודה בצות יש להורות, לפקח עליו ולתקנו כאילו היה איש הצות עצמו. עליו לחיות על פי כללי הצות ולקיים אותן רמות-ביצוע הנדרשות מן הצות. אם אינו עושה זאת, יש להחליף אותו ולהחזירו ליחידת האם שלו. אין מקום למפגרים בצות טנקים-רגלים, או משוריינים, הגם שהם רגלים, הרי הם שעטנו, שלא כמו הרגלים המהלכים, הלוחמים כשעמם טנקים, הרגלים המשוריינים נלחמים בדרך כלל כחברים שונים — המסתייעים-אהדדית — בצות הטנקים-רגלים. תהליך המיוזג מחייב צותים וכוחות-משימה, של חילות-משולבים, המותאמים היטב, שתכונותיהם גמישות גדולה יותר ותפעול מהיר. תכונות אלה גורמות לצמצומן של לוח-הזמנים "הרגיל" של תכנון פעולות-קרב וביצוען. הודות לתכונות המיוחדות להם, הרגלים המשוריינים כיום עונים במידה רבה על הנדרש לשם הצלחה והשארות-בחיים בשדה-הקרב האטומי. משום כך הם קובעים את דמותם הבסיסית של רגלי-המחר.

על המסורת —

עלינו להטביע בכל איש בצבאנו את מסורתה וערכה של היחידה בה הוא משרת. הכרח שיחוש כחוליה-המקשרת אותו עם העבר, בקשר שלו עם ההווה, ובצורך להתקדם בעתיד. או-אז יתחזר לו כי בצבא, במיוחד ביחידתו שלו, מוצא הוא סיפוק משירות בפלוגה ביחד עם אחים מכו-בדים לנשק, אתם הוא עושה לשמירת המסורות החיפוט-ריות המזוהרות ובו-בזמן נוטל אתם חלק בפיתוח רעיונות חדשים ומתקדמים.

הגנרל-לויטננט ו. ל. וויבל, ארה"ב.

מפקדי הדיביוזיות והקורפוסים וקציני המטה הכללי — כולם קצינים מקצועיים. קצינים שבידיהם הופקדו גדוד, או רגימנט, או בריגדה, בדרך כלל יש להם עיסוק אורחי, אך הם מקדישים חלק גדול מזמנם החפשי לפיקוד על הגייסות שעליהם הם אחראים, ולא ימונם. שיטה זו מבטיחה כי המגע עם התפקידים הצבאיים לעולם לא ינותק למשך תקופת-זמן ארוכה, וכי הצבא יוכל ליהנות מן הנסיון והידע המקצועי הנרכש ע"י הקצינים בחיי היום-יום שלהם.

זמן רב מוקדש לאימונו של קצין. לויטננט בסיום אימונו, למשל, כבר שירת לפחות שנה וחצי כטיירן, כחייל, כמש"ק וכקצין. לקצין מיליציה, אשר הגיע לדרגת קולונל, יש בממוצע חמש שנות שירות מאחוריו.

מאידך גיסא, קצר מדי הזמן המוקדש לאימונו של החייל. הוא מקבל אימון בסיסי בן ארבעה חודשים — „בקורס האימון למגויסים“. אחרי אימון זה באים שמונה פרקי-שירות, בני 3 שבועות כ"א. ביחידה שאליה הוצב, אימונים אלה מכונים „קורסי רענון“ והם פזורים על פני 15 שנים. הם מוסדרים כך, שבתחילה על החייל לשרת מדי שנה בשנה, ובהמשך גדלות והולכות בהדרגה ההפסקות שבין פרקי השירות. בהגיע החייל לגיל 36 הוא נלקח מיחידת הקו הראשון (יחידה מעולה) שאליה הוצב ומועבר לגייסות הקו השני ("הגנת הארץ") בה הוא מוצב שוב ליחידה, אלא ששירותו בה הוא רק אקראי בלבד. בגיל 48 הוא מועבר ל"גייסות הטריטוריאליים", ובה הוא נשאר עד גיל 60.

הפרצות הבלתי נמנעות שתקופת אימון קצרה כזו מותירה אחריה נסתמות, עד כמה שהדבר אפשרי, באמצעות התמחות מעמיקה ואימונים המתבצעים מחוץ למסגרת השירותים-המוזיינים, ובמיוחד בתרגילי הירי השנתיים. מלבד זאת נהנה הצבא מרמת ההשכלה הממוצעת הגבוהה ואימונו המקצועי, המפותח עד מאוד, של החייל השביצרי. עם זאת, אימונם של אנשי-מקצוע מיוחדים, כמו מגלי-טוח ליחידות נגד-מטוסיות, אנשי מכ"ם ואלחוטאים, עדיין אינו משיבץ רצון.

פעמיים, בשנות 1918—1914 וב-1939—45, היתה לצבא שביצריה הזדמנות לשפר את אימונו ע"י ניצול תקופות השירות הארוכות, שנדרשו להגנת המולדת.

ח י ל - ה א ו י ר

צבא מיליציוני מציג אימונו של חיל-האוויר מספר קשיים. התיקונים הטכניים של מטוסים, כלי-זון וציוד-קשר ותחזוקתם, החזקת שדות התעופה במצב נאות, ושמירה על אמצעי בטיחות אווירית נתונים בעיקר בידי פקידים ועובדים קבועים. סגל זה נעזר ע"י מספר טייסי-צבא בשירות קבע. עצם אימונם של הטייסים נתון בידי קציני-הדרכה, אנשי צבא הקבע, והוא מתבצע בקורסים שונים הנמשכים חודשים מספר. לאחר סיימו את אימונו הראשוני, מוצב טייס המיליציה לטייסת.

כאן, תחת פיקודו של מפקד הטייסת, יכול הטייס להשתתף ב"קורסי רענון" שנתיים ובקורסי אימון קצרים אחרים ולהרבות את ידיעותיו הטקטיות. יתר על כן, בשביל לשמור על כושרו חייב טייס המיליציה לטוס מספר שעות מסויים בכל חודש, במטוס מאותו סוג הנמצא בשימוש של יחידתו.

קיימת יחידת מיליציה מיוחדת לתחזוקתם ושירותם של מטוסים בזמן מלחמה, וכן גם לשם הגנתם של הבסיסים. יחידה זו מתאמנת כמו יחידות-המגן המקצועיות האחרות. והוא הדבר באשר לארגון ההגנה האווירית.

עתה, משהוכלו בחיל האוויר מטוסים מהירים יותר ומורכבים יותר, המציבים בפני הטייס דרישות גבוהות עוד יותר בתחום הידיעה והסגילות הגופנית, בספק הוא אם השיטה לאימון טייסים שתוארה לעיל, תענה על הצרכים גם בעתיד.

נ פ י ו ן - ק ר ב

נקודה חלשה באימונו של צבא שביצריה היא, כמובן, חסרונם של כל נסיון-קרב אמיתי. דבר זה אינו גובע כלל מן השיטה הצבאית, כי אם מעמדתה של שביצריה ומדיניות-החוץ שלה, אשר אפשרו לה להשמר ממלחמות במשך יותר ממאה שנה.

ההבדל החשוב ביותר בין צבא מיליציוני לפי הדגם השביצרי ובין שיטת המלואים הנהוגה במדינות רבות הוא בכך שבשביצריה אין כל יחידות סדירות, ולמרות זאת נמצא בה הצבא כולו בסדר-מערכה, וניתן לגייסו בבת אחת. כל קצין מפקד שנה אחר שנה על אותה יחידה. כל חייל משתייך ליחידה ידועה (יחידתו-הוא), ובה הוא משתתף באימוני-התחזורת (רענון הידיעות). על כן, פלוגות, סוללות, גדודים, רגימנטים ודיביוזיות — הם אגודות נצחיות ומבוססות היטב. בשל כל זאת, כשמגיעת פקודת הגיוס הכללי לאישי-המיליציה בשעות הבוקר המוקדמות, יכולות היחידות להיות מוכנות לקרב, במסע התקדמות, או בעמדותיהן, ועמן כל הציוד הכבד, השריון, התחמושת, הדלק והמזון, עד לשעות אחר-הצהריים. מספר יחידות המיועדות להגנת הגבול יכולות לתפוס עמדותיהן תוך זמן קצר מזה.

גיוסו המהיר של הצבא כולו מתאפשר ע"י ארגון מוקדם מדויק. הודות לגיוס השנתי, החל כמעט על כל יחידה ויחידה, לצורך קורסי-התחזורת, אפשר לתרגל גיוס כללי. מצב זה של כוננות מהירה מובטח עוד יותר באמצעות השיטה הנודעת של מתן המדים, הציוד האישי והרובה לכל איש-שירות, למען יחזיקם בביתו. זמן קצר לאחר שהוצאה פקודת הגיוס הכללי יכול הוא להגיע אל המפגש ולהצטרף ליחידתו כשהוא מצויד בשלמות במדים, תרמיל גב, רובה ותחמושת, ואין מאבדים כלל זמן בניפוק הציוד.

אחת המעלות של צבא מיליציוני שהכרח להביא בחישוב היא מחירו הנמוך יחסית. שביצריה מוציאה למטרות הגנה שלושה אחוזים מן ההכנסה הלאומית השנתית; דהיינו — 140 פרנקים שביצריים לגולגולת. צרפת, לדוגמה, מוציבה 12 אחוזים מן ההכנסה הלאומית — או 320 פרנקים שביצריים לגולגולת — לקיום צבאה, צייה ואוירייתה. שביצריה מחזיקה 12 דיביות, שלוש בריגדות קלות, חיל-אוויר בן 400 מטוסים מן הקו הראשון, כוח הגנת-הגבול, מערכת ביצורים חדישה ביותר, ומספר רב של יחידות טריטוריאליות. צרפת, שאוכלוסיתה גדולה פי עשר ותקציבה הצבאי גדול פי עשרים, עצמתה הצבאית אינה אלא כפולה מזו של שביצריה.

והרי נתונים ממדינה קטנה: הולנד מוציאה לגולגולת, לצורכי בטחון, אותו סכום כשביצריה. אך בעוד שאוכלוסיתה גדולה פי שנים מזו של שביצריה אין להולנדים אלא חמש דיביות, וכן חילות אחרים המסתכמים בשלוש דיביות. לכך יש להוסיף עוד צי קטן ואויריה קטנה.

דוגמאות כאלו אפשר להביא עד אין סוף. כולן מסייעות להוכיח שהשיטה הצבאית השביצרית מאחדת בקרבה נמוך עם יעילות גבוהה יחסית. אולם אל לנו לשכוח, כי לשביצריה אין כל הוצאות על צי, וכי היא מסתפקת בחיל-אוויר שאין די בו לצרכיה, ואף אינו עומד ביחס מתאים לעוצמת כוחות הקרקע שלה. יתרון כלכלי אחר של שיטת המיליציה נובע מכך שההמונים הרבים של אנשי-השירות, אלה שבגיל ה-20, אינם נלקחים מעיסוקיהם האזרחיים ליותר מארבעה חודשים. תקופות השירות הקצרות שלאחר מכן — בימי שלום — כמעט שאינן משאירות רישומן על חייה הכלכליים של המדינה. יתר על כן, עריכתם של קורסי-התחזרות (הרענון) בעונות המתאימות מאפשרת התחשבות בצרכי החק-לאות, התעשייה והמסחר.

ה ת ש ו ב ה

על סמך התיאור דלעיל של השיטות הנהוגות בשביצריה יכולים אנו להשיב על השאלה: האם די בצבא מיליציוני להגנת מדינה בעידן של לוחמה טכנית מורכבת ביותר? התשובה היא — "כן"; אפשר ליצור על בסיס זה צבא שיהא מאורגן ומצויד היטב.

האימון הטכני צריך לענות על צרכי הקרב החדש; אולם, יש להביא בחשבון שיהיה קיים מחסור בבעלי-מקצוע. חיל-אוויר אפשר להקים על בסיס השיטה המיליציונית רק בחלקו, ואזי אינו מספיק במספרו. המטה הכללי של הצבא

המורכב מקציני צבא קבע, ודאי שיכולתו רבה כיכולתו של מטה כללי של כל צבא קבע. למפקדים ברמת הגדוד והרגימנט יהיו בתחילת מלחמה קשיים, בשל המחסור בנסיון טקטי, ואילו הפיקוד הנמוך יענה על הנדרש ממנו.

באשר ללחימה עצמה, קרוב לודאי שיתגלו בכוחות המשולבים מספר נקודות חולשה בתחילתה של מלחמה, בשל תקופות השירות הקצרות של היחידות. בהביאנו בחשבון את כל הדברים הללו, הרי צבא מיליציוני טוב, במיוחד בהלחמו על פני קרקע המוכרת לו היטב ובהיותו נשען על מערכת הגנה מתוכננת, עשוי להיות הגנה שיש בה ממש לכל מדינה.

השילוב של צבא מיליציוני טוב עם צבא שירות חובה או צבא קבע, אין ספק כי ישפר במאוד את התוצאות. בעית האויריה, שבמיוחד לגביה אין בשיטה המיליציונית משום תשובה מספקת, ניתנת להפטר בדרך זו. חיל השריון, עליו קשה במיוחד לפקד, יוכל להיות מרכב מחילי קבע שיהיו מאורגנים כשלד ועמוד שדרה לשיטה המיליציונית.

דרישות המלחמה האומית

על השאלה, אם בעידן האטום ניתן הצבא המיליציוני באילו יתרונות מיוחדים, יש להשיב בחיוב. האל-ריכוז של היחידות, אותו רואים בימינו כצווי הכרחי, מצריך הגדלת הניידות והגברת עוצמת האש. באותה עת עצמה מצריך הדבר הגנה בעומק, המביאה לידי האל-ריכוז. הצורך בהגנה מפוזרת היטב מודגש ע"י האפשרות, כי יחידות מוצנחות ודיביות מוטסות עלולות לנחות בכל מקום ומקום בגבולות השטח-המוגן הצר של אירופה המערבית.

הדעה השלטת עתה — כי הפחתת גודלן של יחידות הצבא הנגרמת ע"י הנהגת הנשק האטומי הטקטי, חייבת להביא גם לידי הפחתה כללית במספר הגייסות — קרוב לודאי שאינה אלא אחת מאותן דעות-מוקדמות המתפתחות לפני כל מלחמה, ואשר משלמים בעבורן מחיר יקר בנסיון מר, ואפילו בתבוסה. כיום הננו זקוקים לגייסות רבים, כיון שיש להגן על כל חלק וחלק של כל מדינה אשר לה אין אזור-פנים נרחב ועצום. בתנאי אירופה מסוגלת רק שיטת המיליציה להעמיד, ולקיים בכוננות, את המספר הרב של גייסות הנדרש להגנה בעומק אמיתית. ברור כי הגנה זו תהיה אף טובה יותר כאשר יתמכו יחידות המיליציה של הצבא בגייסות שירות-חובה או בגייסות-קבע — כולל גייסות הח-מושם בזין אטומי, בכל מקום בו אפשרי הדבר — או כאשר גייסות-הקבע מהווים הגנת קוראשון, והם והיחידות המיליציוניות נתמכים ע"י חיל-האוויר.

כיצד היית עושה זאת אתה?

הקולונל-לויטננט ב.נ. סקארדון

המונח הכללי

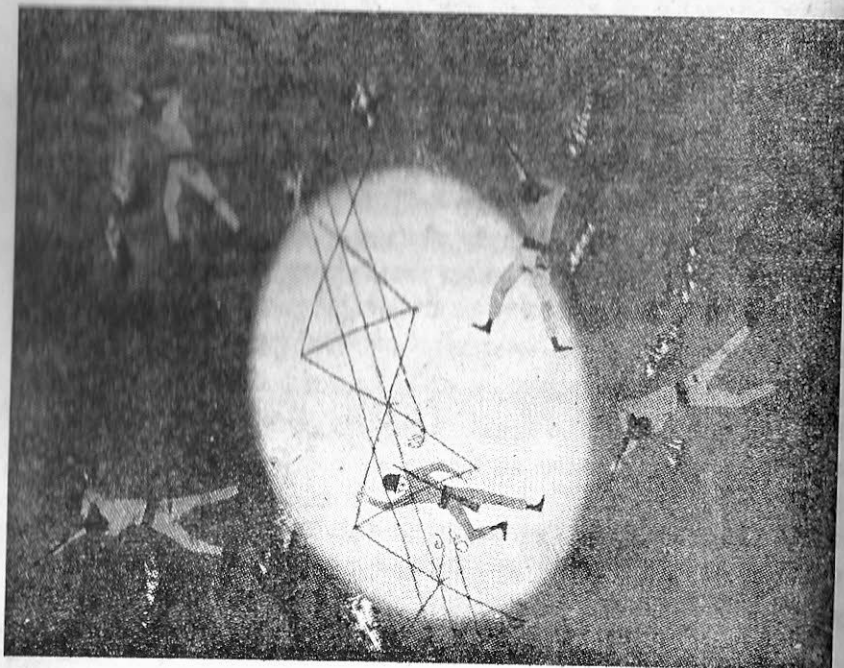
הגדוד הראשון לרגימנט הרגלים ה-85 התארגן במערך הגנה ומצפה להודמנות נוחה לעבור להתקפה. מפקד הפלוגה מינה אותך למפקד על פטרול-לוחם לילי קטן. משימתך — להשמיד נקודת-תחמושת של האויב.

מצב 1

קצין המודיעין של הגדוד מראה לך את מפת פני-הקרקע של האיזור אשר אותו יאלץ הפטרול להצות תחת תצפית האויב. קצין המודיעין רוצה לדעת אילו גורמים תשקול בטרם תעבור דרך איזור זה.

שאלה 1

מה תענה לו?

כל העם צבא

יתרון נוסף של השיטה המיליציונית בתנאי הלוחמה החדשה מתבטא בכך שהיא יוצרת עם שכולו חמוש. הסתננות אויב, בגידה, מרידות פנימיות, תבוסנות הנורעת ע"י האויב, שואות שנתחוללו ע"י כלי-זין אטומיים — כל אלה הם גילויי המלחמה החדשה, ולקראתם עלינו להיות נכונים ממש כמו לקראת גלי טנקים ונחילי מפציצים ומטוסי-קרב. עם אשר ברובו הינו בוגר בית-הספר של צבא-אזרחים, ואשר בניו מאורגנים בצורה צבאית זו או אחרת, ייטיב לדעת כיצד להתנגד לסכנות פנימיות מאשר אוכלוסיה הסומכת על "נשק תגמול" בעל השפעה מונעת-מלחמה, או השמה מבטחה בצבע מקצועי. יהיה צבא כזה חדיש ומושלם כאשר יהא, הוא יוכל להגן רק על הגבולות ועל מעטות מן הנקודות החשובות יותר שבפנים המדינה.

אזירה המסייעת לחיזוק המדינה נוצרת ע"י האפשרות הניתנת לאזרח להוכיח יכולתו כמחנך צבאי וכמפקד; אנשים בני שכבות ומקצועות מגוונים ביותר יכולים להפגש כקצינים וחיללים בצבא; וכמו כן קיימים חילופי-נסיון מתמידים וערניים בין העולם האזרחי והעולם הצבאי. בשימך בידי האזרח את הציד הצבאי הינך נותן בו את אמונך. הוא יודע כי גם לו חלק. באשר נהוגה השיטה המיליציונית לא יכול להיות כל פער בין החייל לבין האזרח, או בין הצבא לבין המדינה. צבא מיליציוני לעולם לא יהפוך למכשיר המצוית בעורו, בו משתמשים לטוב או לרע. מסגרת זו מגלמת את הצבא והעם בגוף אחד. עמים שהם צבאות, וצבאות שהם עמים — זהו הדבר לו זקוק העולם החופשי.

על ההגנה הלאומית —

על הגנתנו לחשען על כוח-אדם מאומן ועל השימוש ההסכמני ביותר והנייד ביותר בו.

נשיא ארה"ב ד. ד. איזנהאור

השלמת את הכנותיך ויצאת לבצע את משימתך. הפטרול חוצה גדר-תיל של האויב, בלילה. לפתע מתפוצץ זיקוק מעליך. אתה נמצא ליד איש החוד, בעבר-האויב של גדר-התיל. אחד מאנשיך נמצא בתוך הגדר עצמה, ואילו שני הנותרים לא עברו עדיין את הגדר.

שאלה 2

מה עליך לעשות? מה על אנשי הפטרול שלך לעשות?

מצב 3

חצית את גדר-התיל, אך לא הגעת עדיין ליעדך. אחד מאנשיך נופל ונפצע ברגלו. אין הוא יכול להמשיך עם הפטרול בדרכו.

שאלה 3

מה תעשה באיש הפצוע?

מצב 4

הפטרול התקרב בהצלחה עד לריחוק 55 מטרים מן היעד, והציב את המאבטחים. ואולם ממש כאשר התעתדו "המחסלים" לשחוט שני זקיפי אויב, גילה האויב את הפטרול. הזקיפים פותחים באש ופוצעים קשות אחד מאנשיך.

שאלה 4

מה עליך לעשות? מה על אנשי הפטרול האחרים לעשות?

מצב 5

השלמת את משימתך, אבל במשך הפעולה ליד היעד נתפצל הפטרול. מחצית-הפטרול שלך מגלה כי דרכה חזרה מנותקת על ידי האויב. המחצית האחרת נמצאת בנקודת המפגש, בריחוק לא רב מן היעד. מפקד עליה סמל ראשון. הוא המתין לשארית הפטרול משך-זמן שנקבע מראש.

שאלה 5

מה עליו לעשות? מה עליך לעשות?

המצב הכללי

הגדוד הראשון לרגימנט הרגלים ה-85 מוכן לעבור להתקפה. על מפקד-הוטל להשמיד גשר-מפתח של האויב, באיזור ההתקפה שלכם, לפני תחילת ההתקפה. הגשר נמצא מעבר לטוח הארטילריה שלכם, ולא עומד לרשותכם סיוע אוירי מהודק. המפקד ממנה אותך למפקד פטרול ומטיל עליך את המשימה להרוס את הגשר.

מצב 6

קצין המודיעין אומר לך שעל הפטרול לעבור פני-קרקע מבוטרים ומספר מכשולים לפני הגיעו ליעדו. מפקד הגדוד נוכח בעת התדריך, ומדגיש את חשיבותה של המהירות. עליך להשלים את משימתך בהקדם רב ככל האפשר.

שאלה 6

כיצד תוכל לבצע את המשימה בזמן מוערי?

מצב 7

סגנך מגיע לנקודת המפגש של הפטרול, ושם נודע לו כי חלק מן הפטרול, לרבות מפקדו, רותק מעבר לקוי האויב. אצל סגנך נמצאת חוליית החבלנים, אך מחוליית המאבטחים יש עמו חלק קטן בלבד.

שאלה 7

מה עליו לעשות?

פתרונות ודיון

פתרון לשאלה 1

האבטחה היא השיקול הראשון במעלה. היא כוללת סיור, הצבת מאבטחים לחיפוי על החציה, ותבנית-מסע מתאימה. עלינו לשקול את משך הזמן בו כל חלק מן הפטרול יהיה חשוף לתצפית, וכן את מידת קרבתו או לאויב. המכשולים שבשטח ישפיעו על התכנון, ויש להעריכם בטרם תוחלט התכנית. בעת החציה ניתן להפעיל אש מסייעת כדי להסיח את תשומת-לבו של האויב או כדי להגביל את הראות שלו. מאחר שהכרת פני-הקרקע מוגבלת לעיון מוקדם במפה, יש להחליט סופית כיצד תבוצע החציה רק כאשר יגיע הפטרול לאיזור הסכנה.

פתרון לשאלה 2

עליך לספק אבטחה לאלה שלא חצו עדיין את התיל. אם אין יורים עליכם, קפאו בעמדותיכם. אם יורה עליכם האויב, השב אש מהירה והורה לאנשיך להמשיך ולעבור דרך התיל. אל תיטוש את משימתך משום שנוצר מגע בינך ובין האויב. בתחילה יהיה הוא מופתע ממש כמורך. על ידי תגובה מהירה וניצול החשכה להסתרת התנועה יוכל הפטרול שלך להצות את המכשול ולהמשיך במשימתו. מכל מקום, זכור שעליך לנוע בדרך המשנית, כאשר תחזור מאיזור היעד.

פתרון לשאלה 3

אל תסכן את ביצוע משימתך בגלל איש שנפצע. עליך לסלק במצב זה כל רגש אישי. למשימה יש עדיפות-בכורה. לאחר שתושיט לו עזרה ראשונה שים

מדף הספרים

כללי

BRASSEY'S ANNUAL, 1958. The Armed Forces Year Book. Edited by Rear Admiral H. G. Thursfield. William Clowes & Sons, London, 390 pp., 30 ill., index, 63 S. net.

שנתון הכוחות הלוחמים הבריטיים, הנודע ברמתו הגבוהה, ההוצאה הנוכחית מקצה את המקום הרב ביותר לעוצמת האוויר — 29 פרקים, מסתמנת בו הפתחה בחילוקי הדעות בין החילות השונים. המאמר „צימלחמה מאוין“ מאת סגן-האדמירל ב. ב. סקופילד טוען להגברת חיל האוויר של הצי, למען ניתן יהיה לפגוע בכל מטרה יבשתית מן הים, ומציע להפחית לשם זאת מעוצמת „חיל-האוויר-המלכותי“. לעומתו טוען מרשל-האוויר סיר רוברט טאונדבא, במאמרו „חיל-האוויר-המלכותי בעידן האטום“, נגד פיצול עוצמת-האוויר. מאמרים נוספים בעלי ענין הם „עתיד ההגנה האווירית“, „עתיד עוצמת האוויר“, „טילים מונחים“, „חיל-האוויר בתמורות“, „אנשים חוששים לחיל-אוויר חדש“, „חיל-האוויר של ארה״ב“, „כלי-זין אטומיים בקרב יבשה“, ו„מלחמה מוגבלת“.

יבשה

BRIGADIER SIR JOHN SMYTH: Before the Dawn. Cassell, 25 S., net.

סיפור שתי נסיגות היסטוריות של הצבא הבריטי — הנסיגה מדונקירק והנסיגה מבורמה, במלחמת העולם השניה — כפי שנשתקפו בעיניו של המחבר. הספר קריא, מעוטר, ומצטיין במפותיו.

BARON VON DER HEYDTE: Daedalus Returned. Hutchinson 16 s. net.]

סיפור הפלישה הגרמנית הכרתים, בשנת 1941. המחבר צנח לאי בשעת האפס, כמפקדו של גדוד צנחנים גרמני.

אוויר

W. GREEN AND J. FRICKER: The Air Forces of the World. Macdonald & Co. Ltd., London, 336 pp., Fully illustrated, 60 s.

הספר מכיל סקירה על כל חיל-אוויר ידוע שבעולם — ולא נעדר ממנו אפילו „חיל-האוויר“ התימני. לכל סקירה מצורפת רשימת טיפוסי המטוסים שידוע עליהם שהם בשימוש אותו חיל-אוויר, ומפה המראה את כל בסיסי-האוויר הידועים שלו. בספר למעלה מ-500 תצלומים. בכל זאת חסרים בו הנתונים הדרושים לספר ברמה מקצועית, והוא מיועד יותר לחובב. על אף מגרעותיו, זהו הספר המקיף ביותר על חילות-האוויר המצוי באנגליה.

W. D. PEREIRA: Johnson's Journey. Robert Hale Ltd., London, 208 pp., 10 s. 6 d.

סיפור גיבורו מתגייס בגיל 15 לחיל-האוויר המלכותי, בוגל 50 הריחו סגן מרשל-אוויר ובדרכו לחלל. המחבר הוכיח עצמו כחריף ובקי בכל הבחינות הטכניות של עלילות סיפוריו, וכמספר מרתק.

את הנפגע במקום נסתר, נוח, שימתין בו לשובך, או דווח על מקומו בצופן אלחוטי. הליקופטר או פטרול אחר יוכלו אזי לפנות אותו — הדבר מותנה בפק"ל של יחידתך לגבי מצבים כאלה.

פתרון לשאלה 4

פקודת-המבצע לפטרול שלך עונה על מצבי-חירום כאלה. על כן אסור שתתגלות הפטרול לאויב תשנה את התכנית שלך. עם שהאויב מגלה את הפטרול שלך על אנשיך לפתוח באש. על אנשי האבטחה לבודד את היעד כדי שתוכל חוליית החבלנים להניח את מטעניה. סגן מפקד הפטרול ינהל את פינוי הפצוע. פעולות-חירום כאלה יש לתרגל עוד לפני צאת הפטרול למשימתו.

פתרון לשאלה 5

הסמל יוליך את מחצית-הפטרול שלו לעבר קוי כוחותינו. ברם, הפעולה אותה יש לנקוט במקרה של פיצול הפטרול עלולה להיות אחרת: על מפקד הפטרול להגדיר ברורות בפקודתו לפטרול מה יש לעשות במקרה כזה. על אנשיך לנתק את המגע עם האויב. עליך להורות להם לירות נפח-אש כבד כדי שיוכלו האנשים שאינם מרותקים כמותם לסגת בבטחון לעמדות אשר מהן יוכלו לחפות על נסיגת הנותרים.

פתרון לשאלה 6

עליך לחצות פני-קרקע קשים ומבותרים כדי להגיע אל יעדך, ועם זאת עליך לבצע את משימתך בזמן מוערי. מדוע לא תבקש עזרה מיוחדת? הובלה בהליקופטר, למשל, תפתור את בעיית התנועה אל היעד, תחסוך בזמן ותביא את אנשיך ליעד במצב גופני טוב.

פתרון לשאלה 7

על סגן מפקד הפטרול לארגן מחדש שרשרת-פיקוד בפטרול ולהמשיך במשימת הפטרול. כוחו דל, אך החוליה החשובה, חוליית החבלנים, עדיין בשלמותה. בפטרול צריכה להיות יכולת לבצע את משימתו גם בלי מפקדו.

ק"ז-50

דואר רשמי

צמח חיים

ק/168281

שדי ניצמן 38

קרית מוצק

המחיר 250 פרוטה